

ONDOKUZ GÜN ZİYAFETİ

Yüce Umumi Adalet Evi Tarafından Derlenmiştir

Çeviri: Cüneyt Can

İÇİNDEKİLER

Mektuplar:

- 1) Hz. Bahauallah'a İnananlara
- 2) Tüm Merkezi Ruhani Mahfillere

Genel Beyanlar

Üç Bölümlü Ziyafet Toplantısı

Ziyafetin Anlamı

Ziyafet Yerleri

İnananların Ziyafet'e Katılımları

Ziyafet'e Katılımda Sınırlamalar

Ziyafet'lerde Gençler ve Çocuklar

Ziyafet Toplantısı: Dualar ve Kutsal Yazılar

Ziyafet Toplantısı: Danışma

Ziyafet Toplantısı: Sosyal Beraberlik

Ziyafet Toplantısı'nda Kültürlerin Karışımı

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

YÜCE UMUMİ ADALET EVİ BAHAİ DÜNYA MERKEZİ

27 Ağustos 1989

Hız. Bahauallah'a İnananlara

Sevgili Bahai Dostlar,

Ondokuz Gün Ziyafeti'nin yapısı, amacı ve yöntemleri, son yıllarda dostlar arasında giderek artan bir merak konusu olmuştur. Geçen yıl, Altıncı Uluslar arası Bahai Konvensini'nda meşveretin büyük bir kısmını kapsamıştır ve açıklamalar yapmamız zamanının geldiğine inanıyoruz.

Hız. Bahauallah'ın Dünya Düzeni insan toplumunun tüm birimlerini sarmaktadır; Yaşamın ruhani, idari ve toplumsal süreçlerini birleştirmektedir; ve insan ifadesinin türlü biçimlerini yeni bir uygarlığın kurulması için yönlendirmektedir. Ondokuz Gün Ziyafeti tüm bu yönleri, toplumun tam temelinde içermektedir. Köyde, kasabada ve kentte işlev veren, ve tüm Baha ehlinin üyeleri olduğu bir kurumdur. Birliği artırması, gelişmeyi sağlaması ve mutluluk getirmesi amaçlanmıştır.

Hız. Abdülbaha, "Eğer bu Ziyafet uygun bir biçimde yapılırsa, dostlar ondokuz günde bir kendilerini ruhani bakımdan yenilenmiş ve bu dünyaya ait olmayan bir güçle donanmış bulacaklardır" diye buyurmuşlardır. Bu görkemli sonucu sağlamak için Ziyafet kavramının tüm dostlar tarafından yeterince anlaşılması gerekmektedir. Ziyafet'in ayrı, ancak birbiriyle ilişkili üç bölümünün olduğu bilinmektedir: ruhani, idari ve sosyal. Birinci bölüm duaların ve Kutsal Eserler'den okunmasını gerektirir. İkinci bölüm, Mahalli Ruhani Mahfil'in , etkinlikleri, planları ve sorunlarını topluma duyurması, Dünya Merkezi ve Merkezi Mahfil'den gelen haber ve mesajların paylaşılması, ve danışma süreciyle dostların düşünce ve önerilerini alması için genel bir toplantıdır. Üçüncü bölüm ise, yiyecek ve içeceklerin paylaşılması, ve Bahai Dini'nin ilkelerini veya Ziyafet'in esas özelliğini bozmayan ve dostluğu, kültürlerin belirlediği değişik biçimlerde artırmayı amaçlayan diğer etkinliklerde bulunulmasını içermektedir.

Ziyafet'in yapılması, üç yönüne, tanımlandığı sırayla kesinlikle uyulmasını gerektirse bile, tüm deneyimde çeşitlilik için çok yer vardır. Örneğin, ruhani bölüm de dahil olmak üzere, müzikten yararlanılabilir; Hız. Abdülbaha, açık, düzgün ve ruhu yükselten konuşmaların yapılmasını önermektedir; konukseverliğin ifadesinde özgünlük ve değişiklikler mümkündür; meşveretin niteliği ve boyutları toplantının ruhu için önemlidir. Farklı kültürlerin tüm bu konulardaki etkileri, Ziyafet'e, yapıldığı çeşitli toplumların eşsiz özelliklerinin tipik örneği olan yararlı bir çeşitlilik verebilen hoş etkenlerdir, ve bu nedenle katılanların ruhen yükselmelerine ve mutluluklarına neden olur.

Ziyafet kavramının, Bahai Dini'nin gelişimi içinde aşamalarla oluştuğu dikkate değerdir. İran'da ilk döneminde, dostlar bireysel olarak, Hız. Bahauallah'ın emirlerine uyarak, ondokuz günde bir kez konukseverlik

göstermek üzere evlerinde toplantılar yaptılar, ve öğretilerin okunması ve tartışılmasından ilham aldılar. Bahai toplumu büyüyünce, Hz. Abdülbaha toplantının ruhani ve sosyal özelliklerini açıklamış ve vurgulamıştır. Mahalli Ruhani Mahfil'lerin kurulmasından sonra, Hz. Şevki Efendi idari bölümü başlatmış ve topluma, bir kurum olarak, Ziyafet kavramını öğretmiştir. Ziyafet bir senfoni gibi, üç bölümde şimdi tamamlanmış oluyordu.

Ancak, Ziyafet'in evrimi, sadece bir kurum olarak yavaş yavaş açıklanışı açısından düşünmemek gerekir; daha geniş bir anlamı da vardır. Yöntemlerin eşsiz bir bileşimiyle Ziyafet, toplum yaşamının temel unsurlarının –ibadet ve kutlama etkinlikleri veya beraberliğin diğer biçimleri- zamanın geniş Oboyutlarında görkemli bir kaynaşma meydana getirdiği, büyük bir tarihi sürecin sonu olarak görülebilir. Ondokuz Gün Ziyafeti, toplum yaşamının temel ifadesinin bu aydınlık çağda ulaştığı yeni bir aşamayı temsil etmektedir. Hz. Şevki Efendi Ziyafet'i, yeni Dünya Düzeni'nin temeli olarak tanımlamakta, ve adına yazılan bir mektupta ondan, “ inananların kendi aralarında ve de mahalli toplumda seçilmiş temsilcilerinin heyetiyle (Mahalli Ruhani Mahfil) yakın ve sürekli bir ilişki sağlamak için hayati bir ortam” olarak bahsedilmektedir.

Ayrıca, yönetimin ulusal ve uluslar arası kurumlarından gelen mesajları iletmek, ve de dostların önerilerini o kurumlara aktarmak için sağladığı fırsat nedeniyle Ziyafet, mahalli toplumu, İdari Düzen'in tüm yapısıyla dinamik bir ilişki içinde birleştiren bir bağ olmaktadır. Ancak, kendi mahalli etkinlik alanı içinde düşünüldüğünde, kalbi heyecanlandırıcı ve hayranlık uyandıran çok şey vardır. Burada bireyi, bir toplumu kuran veya yenileyen ortak süreçlere bağlar. Örneğin, burada Ziyafet, Mahalli Ruhani Mahfil ile toplumun üyelerinin ortak bir platformda toplandıkları, bireylerin ilerleyen bir uygarlığın yapılanma süreçlerine, ister yeni fikirler, isterse yapıcı eleştiri olarak düşünce yeteneklerini özgürce sundukları, toplumun tam temelinde bir demokrasi arenasıdır. Böylece, ruhani öneminin yanısıra, insanların bu ortak kurumunun, katılanları sorumlu vatandaşlığın gerekleri konusunda eğiten bir dizi temel toplumsal disiplinleri birleştirdiği görülmektedir.

Eğer Ziyafet uygun bir biçimde yaşanacaksa, kavramın anlaşılmasının ötesinde, onun hazırlanması ve ona hazırlanılması da gerekecektir. Mahalli Ruhani Mahfil, Ziyafet'in idari yönden yönetilmesinden sorumlu olmasına rağmen, çoğu zaman bir birey veya gruptan hazırlıkları yapmalarını ister- bu uygulama, toplantı için çok hayati olan konukseverlik ruhu ile uyum içindedir.- Bu gibi bireyler ev sahibi gibi hareket ederler ve bazen ruhani bölüm için dualar ve yazıların seçimiyle ilgilenirler; sosyal bölümü de yönetebilirler. Küçük toplumlarda kişisel konukseverlik yönünü yerine getirmek kolaydır, ancak büyük toplumlarda Mahalli Ruhani Mahfil, konukseverlik kavramını korumakla birlikte, diğer önlemlerin alınmasını gerekli görebilir.

Ziyafet'in hazırlanmasının önemli yönleri içinde, okunacak yazıların uygun seçimi, iyi okuyan kimselerin önceden görevlendirilmesi, ve ruhani programın hem sunuluşunda hem de takip edilmesinde uygun davranışlar bulunmaktadır. Ziyafet'in yapılacağı çevreye özen, içeride veya dışarıda olsun, bu deneyimi büyük ölçüde etkileyecektir. Temizlik, alanın pratik ve dekoratif yollarla düzenlenmesi, hepsi önemli bir rol oynar. Dakiklik de iyi bir hazırlığın ölçüsüdür.

Ziyafet'in başarısı çok büyük ölçüde, bireyin hazırlık ve katılımının niteliğine bağlıdır. Sevgili Hz. Abdülbaha şu öğüdü vermektedir: “ Ondokuz

Gün Ziyafetleri'ne büyük bir önem veriniz, öyle ki, bu toplantılarda Tanrı'nın sevgilileri ve Merhametli'nin kulları yüzlerini Meleket'a dönebilsinler, dualar okusunlar, Tanrının yardımını dilesinler, sevinç içinde birbirlerine aşık olsunlar, ve arılıkları, kutsallıkları, Tanrı korkuları, tutku ve bencillığe karşı dirençleri artsın. Böylece kendilerini bu maddesel dünyadan ayıracak ve ruhun tutkularına dalacaklardır.”

Böyle bir öğüdü dinlerken, Ondokuz Gün Ziyafeti'nin ne amaçla konulduğunu gözden geçirmek gerçekten açıklık getirecektir. “ Akdes Kitabı'nda şu sözlerle emredilmiştir: “Sadece su ikram etseniz bile, ayda bir kez konukseverlik göstermeniz emredilmiştir; çünkü, Tanrı kalplerinizi birbirine bağlamayı istemiştir, ancak buna, semavi ve dünyasal araçlar birlikte neden olmalıdır” O halde Ziyafet'in, dostluk, nezaket ,hizmet, cömertlik ve eğlence gibi tüm gerekleriyle, konukseverliğe dayandığı açıktır. Böylesine önemli bir kurumu koruyan ruh olarak konukseverlik fikri, insan ilişkilerinin tüm aşamalarda yönetilmesinde yeni bir değişimci tavır getirmektedir. Bu tavır, Hz. Bab, Hz. Bahauallah ve Hz. Abdülbaha'nın yaratmak için öylesine uzun bir süre çabaladıkları ve o kadar çok zulüm gördükleri dünya birliği için önemlidir. Böylesine eşsiz bir gerçeğin oluşması için temel, bu ilahi festivalde atılmaktadır.

Ziyafet'e “sevinç nedeni”, “uyum ve birliğin temeli”, “sevgi ve dostluğun anahtarı” olarak konulan yüce amaca hepinizin ulaşabilmesi, Kutsal Eşik'te içten dualarımızın bir hedefi olarak kalacaktır.

Sevgi dolu Bahai selamlarımızla

Yüce Umumi Adalet Evi

YÜCE UMUMİ ADALET EVİ

BAHAİ DÜNYA MERKEZİ

28 Ağustos 1989

Sekreterlik Bölümü

Tüm Merkezi Ruhani Mahfillere

Sevgili Bahai Dostlar,

Ondokuz Gün Ziyafeti

Yüce Umumi Adalet Evi tarafından, Hz. Bahau'llah'a inananlara yazılan, Ondokuz Gün Ziyafeti hakkındaki ilişikteki mektuba ilaveten, bu önemli şölenin kutlanmasında topluma yardım ederken, ilginizi gerektirecek aşağıdaki konular üzerinde düşüncelerini iletmemiz istenmiştir.

İlk olarak, Yüce Umumi Adalet Evi, Ziyafet gününün çoğu insanların çalışması gereken hafta içine gelebilmesi, ve akşam saatlerinin bu toplantının yapılması için fazla zaman bırakmaması nedeniyle, birçok bölgede Ziyafet için dostlar tarafından sadece sınırlı bir zaman ayrılabilmesini bilmektedir. Yüce Umumi Adalet Evi, Ziyafet'in Bahai ayının ilk günü yapılması için Hz. Şevki Efendi tarafından ifade edilen tercihin önemini azaltmak istememekle beraber, dostların katılmalarının mümkün olmadığı güç durumlarda, Ziyafet'in Bahai ayının içinde başka bir zamanda, örneğin bir hafta sonunda yapılmasına izin verildiğini, Merkezi Ruhani Mahfil'in Mahalli Mahfil'lere bildirebileceğini düşünmektedir.

İkinci olarak, Ziyafet'in idari bölümü yorucu veya sıkıcı olmamalıdır. Bir Ziyafet'te çok sayıda mahalli Bahai heyetleri tarafından, çok sayıda raporlar sunulduğu için böyle olabilir. Bu tür raporların, haber bültenleriyle iletilmeleri belki de mümkündür. Merkezi yönetim heyetlerinden de çok sayıda mesajlar gelebilir. Ziyafet'te paylaşılmak üzere bir mesaj veya bazı bilgiler göndermek, Merkezi Ruhani Mahfil'in kararına bağlı olmakla beraber, bu toplantıları Merkezi Mahfil'den ve yardımcı heyetlerinden gelen çok sayıda haberlerle sıkıcı bir hale getirmemeye özen gösterilmelidir. Bazı Merkezi Mahfil'ler her Ziyafet'e bir mesaj yollama uygulaması başlatmışlardır; bu uygulama, ilke olarak şüphesiz yanlış değildir, ancak inananlarla iletişim yöntemlerini incelemeleri ve arasıra gönderilen mesajların yeterli olup olmayacağını bulmaları gerekebilir. Maksat, Ziyafet'in yönetimini mahalli Bahai toplumların üstlenmeleri ve Din'in Merkezi yönetiminden gelen mesajlar, emirler ve görevlerin istilasına uğratıldıklarını düşünmelerine neden olunmamasıdır. Tüm bu konunun Merkezi Ruhani Mahfil tarafından dengeli

bir biçimde incelenmesi gerekir, öyle ki, önemli Merkezi sorunlar ihmal edilmeden, mahalli toplumun gelişimi için Ziyafet'in olanakları iyice anlaşılmalıdır.

Üçüncü olarak, dostlara yazılan ilişikteki mektupta dikkat, Ziyafet deneyimini, Bahai ilkelerine aykırı olmadan zenginleştirebilecek kültürel unsurların Ziyafet'e getirilmesinin iyi olacağına çekilmektedir. Merkezi Ruhani Mahfil'ler, bu tür unsurların getirilmesinin, sadece Bahai Dini'ne has bir kurum olan Ziyafet'in özelliklerini yitirmesine neden olmaması, ve özellikle, toplantıya çirkin gelenek ve uygulamaların girmemesi için uyanık olmayı isteyeceklerdir.

Toplumunu daha iyi eğitirken ve bu hayati kurum hakkında dostların sorularını cevaplandırırken bir kaynak olarak yararlanacağımız, "Ondokuz Gün Ziyafeti" isimli ekteki derlemeyi de size göndermemiz istenmiştir. Derlemenin içindikileri dostlarla paylaşmakta serbestsiniz, ancak basımı için hiçbir zorunluluk altında değilsiniz.

Sevgi dolu Bahai selamlarımızla

Sekreterlik Bölümü

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım

Genel Beyanlar

Hz. Bahau'llah'ın Kutsal Eserlerinden

Sadece su ikram etseniz bile, ayda bir kez konukseverlik göstermeniz emredilmiştir; çünkü, Tanrı kalplerinizi birbirine bağlamayı istemiştir, ancak buna, semavi ve dünyasal araçlar birlikte neden olmalıdır.

(Akdes Kitabı'ndan, geçici çeviri)(1)

Hz. Abdülbaha'nın Kutsal Eserleri ve Beyanlarından

Ey Misak'ta sabit olan!

Ziyafet hakkında yazmışsınız. Ondokuz günlük ayın bir gününde yapılan bu şölen, Hz. Bab tarafından başlatılmış ve Cemal-i Mübarek onun yapılmasını emretmiş, onaylamış ve içtenlikle teşvik etmişlerdir. Bu nedenle çok önemlidir. En büyük özenle kesin ilgi göstermeli, önemini belirtmelisiniz ki kalıcı ve sağlam olarak yerleşebilsin. Tanrı'nın sevgilileri çok büyük bir nezakete, duygu ve davranışlarını kontrol ederek biraraya gelsinler, birbirleriyle büyük bir sevgi, ruhaniyet ve mutlulukla arkadaşlık etsinler. Kutsal ayetleri, yararlı yazıları ve Abdülbaha'nın mektuplarını okusunlar; bireyleri ve herkesi sevmek için birbirlerini teşvik etsinler ve ilham versinler; duaları ağırbaşlılıkla ve mutlulukla okusunlar; açık ve düzgün konuşmalar yapsınlar, ve eşsiz Tanrıyı övsünler.

Ev sahibi kendini tümüyle unutup herkese şefkat göstererek, her bireyi sevindirmeli ve dostlara kendi elleriyle hizmet etmelidir.

Eğer Ziyafet, anlatıldığı biçimde layığıyla yapılırsa, bu yemek gerçekten de Tanrı'nın yemeği olacaktır, çünkü meyveleri, o Yemeğin meyvelerinin aynısı ve etkisi de benzeri olacaktır.

(Bir inanana Levih'ten-Farsça'dan çevrilmiştir)(2)

Ondokuz Gün Ziyafeti'ne delince: Büyük bir özenle dikkatinizi vermeli ve esaslı olarak tesis etmelisiniz. Çünkü bu Ziyafet, Tanrı'nın sevgililerine büyük bir mutluluk, birlik ve sevgi getirir.

(Bir inanana Levih'ten-Farça'dan çevrilmiştir)(3)

Ondokuz Gün Şölenleri hakkında yazıyorsunuz. Bu ziyafet sevinç nedenidir. Uyum ve birliğin temelidir. Sevgi ve dostluğun anahtarıdır. İnsanlığın birliğini yayar.

(Bir inanana Levih'ten-Farsça'dan çevrilmiştir)(4)

Ey, Kıdem Cemali'nin sadık kulları! Her devir ve dinde ziyafet beğenilmiş ve sevilmiştir, ve Tanrının sevgilileri için bir sofranın hazırlanması değerli bir davranış olarak görülmüştür. Bu en cömert çağda ve emsalsiz dinde, büyük bir ölçüde beğenildiğinden bugün için özellikle geçerlidir, çünkü gerçekten de Tanrıya tapmak ve ululamak için yapılan toplantılar arasında

sayılmaktadır. Orada kutsal ayetler, semavi methiyeler ve senalar okunur, kalp canlanır ve coşkuyla dolar.

Esas amaç, ruhun bu kimildanişını uyandırmaktır, ancak aynı zamanda, katılanların yiyecekleri paylaşmaları da çok doğaldır. Böylece beden dünyası, ruh dünyasını yansıtabilsin, ve vücut ruhun niteliklerini kazansın; ruhani zevklerin burada bolca olması gibi, maddi zevkler de boldur.

Bu emri tüm mistik amaçlarıyla uyguladığımız, ve böylece Tanrının dostlarını uyanık ve dikkatli tutarak, onlara huzur ve sevinç getirdiğiniz için mutlu olmalısınız.

(“Selections from the Writings of Àbdu’l-Baha”,
Haifa: Bahai Word Centre,1982,s.90-91)(5)

Mektubunuzu almış bulunmaktayız. Ondokuz Gün Ziyafeti hakkında yazmışsınız ve bu benim kalbimi sevindirmiştir. Bu toplantılar, ilahi sofranın cennetten inmesine neden olur ve En Merhametli’nin teyitlerini çeker. Kutsal Ruh’un nefeslerinin onların üzerine eseceğini ve hazır bulunan her bireyin büyük toplantılarda, düzgün bir dille ve Tanrı sevgisiyle taşan bir kalple, Gerçeklik Güneşi’nin yükselişini ve tüm dünyayı aydınlatan Sabah Güneşi’nin doğuşunu karşılamaya kendisini hazırlayacağını ummaktayım.

(“Selections from the writings of Àbdu’l-Baha”,
Haifa: Bahai Word Centre,1982,s.90-91) (6)

Ondokuz Gün Ziyafetleri’ne büyük bir önem veriniz, öyle ki, bu toplantılarda Tanrı’nı sevgilileri ve Merhametli’nin kulları yüzlerini Meleket’a dönebilsinler, dualar okusunlar, Tanrının yardımını dilesinler, sevinç içinde birbirlerine aşık olsunlar, ve arılıkları, kutsallıkları, Tanrı korkuları, tutku ve bencilliğe karşı dirençleri artsın. Böylece kendilerini bu maddesel dünyadan ayıracak ve ruhun tutkularına dalacaklardır.

(Spokane, Wasington, Mahalli Ruhani Mahfili’ne bir
Levih’ten-Farsça’dan çevrilmiştir.) (7)

Bu gibi birçok toplantıların yapılmasını ve Ondokuz Gün Ziyafetleri’nin de kutlanmasını Tanrı’nın sonsuz bağışlarından dilerim. Böylece kadın-erkek inananlar Tanrıyı anmakla, O’nu ululamak ve övmekle, ve insanları doğru yola kılavuzlamakla meşgul olsunlar.

(Stuttgart, Germany, Bahailerine bir Levih’ten- Farsça’dan
çevrilmiştir) (8)

Ey Misak’ta sabit olan!

Ayrıntılı mektubunuzu almış bulunmaktayız, ancak işlerin yoğunluğu nedeniyle kısa bir cevabın yeterli olması gerekecektir. Her Bahai ayındaki Ziyafet hakkında soruyorsunuz. Bu Ziyafet, dostluk ve sevgiyi artırmak, Tanrıyı hatırlamak ve tövbecar kalplerle O’na yalvarmak, ve hayırlı işleri teşvik etmek için yapılır. Yani, dostlar orada Tanrı hakkında konuşmalı ve O’nu ululamalı, dua ve kutsal ayetleri okumalı ve birbirlerine son derece muhabbet ve sevgiyle davranmalıdırlar. Eğer dostlardan ikisi arasında bir sorun çıkarsa, her ikisi de davet edilerek, aralarındaki ayrılıkların giderilmesine çalışılmalıdır. Tüm tartışmaları hayır işleri ve kutsal davranışlarda bulunulması üzerinde toplayınız ki, övgüye değer sonuçlar onun meyveleri olabilsin.

(Bir inanana Levih’ten-Farsça’dan çevrilmiştir) (9)

Ondokuz Gün ziyafeti'ne gelince: akıl ve kalbi sevindirir. Eğer bu Ziyafet uygun bir biçimde yapılırsa, dostlar ondokuz günde bir kendilerini ruhani bakımdan yenilenmiş ve bu dünyaya ait olmayan bir güçle donanmış bulacaklardır.

(“ Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Baha”
Haifa: Bahai World Centre, 1982,s.91)(10)

Ondokuz Gün kutlamasına gelince: Dostların bir toplantı yerinde, tam bir uyum ve sevgi içinde biraraya gelmeleri çok önemlidir. Tanrıyı hatırlamalı ve O’nu övmekle meşgul olmalı, Tanrının mutlu haberleri ve Hz.Bahauallah’ın Zuhuru’na ait kanıtlar üzerinde konuşmalı, Tanrının İran’daki sevgililerinin yüce davranış ve fedakarlıklarını anlatmalı, şehitlerin dünyadan kopmaları ve büyük sevinçlerinden ve orada inananların birbirlerine nasıl destek vererek, sahip oldukları her şeyden vazgeçtiklerinden bahsetmeliler.

Bu nedenle, Ondokuz Gün Ziyafetinin önemi çok büyüktür.
(Bir inanana Levih’ten-Farsça’dan çevrilmiştir)(11)

Ziyafetleri (Ondokuz Gün Ziyafeti), atalarımızın Tanrı’nın Yemeği’ni kutlamak amacıyla yaptıkları şölenlerini (İlk Hıristiyanların “sevgi şöleni”) hatırlatan sevinç ve dostluk toplantıları yapınız.

(Bir inanana Levih’ten-Farsça’dan çevrilmiştir)(12)

Ondokuz Gün toplantısının tüm (Bahai) toplumunda yerleşmesi için gayretli adımlar atılmalıdır. Ziyafete sadece inananlar katılabileceği için, Beyan ehli hakkında kesin kanıtlar ileri sürülmeli ki, durumun farkında olmayan yeni Bahailerin bundan haberleri olsun.

(Bir inanana Levih’ten-Farsça’dan çevrilmiştir)(13)

Dostların, Tanrıyı ululayacakları ve kalplerini O’na bağlayacakları, ve Cemal-i Mübarek’in --ruhum O’nun sevgililerine fidiye olsun!-- Kutsal Eserlerini okuyup söyleyebilecekleri bir toplantı yapmaları uygun olacaktır. En Nurlu Melekut’un ışıkları, En Yüce Ufuk’un ışınları, bu gibi parlak topluluklar üzerine saçılacaktır, çünkü bunlar, En Yüce Kalem’in kılavuzluğuyla her kasaba ve kentte yapılması gereken Meşruk’ul Ezkar’lardan başka bir şey değildir... Bu ruhani toplantılar son derece arılık ve bağlılıkla yapılmalıdır ki, bu yerlerden, toprak ve havasından, Kutsal Ruh’un tatlı nefesleri alınsın.

(“ Selections from the Writings of ‘abdu’l-Baha”,
Haifa: bahai World Centre, 1982,s.93-94)(14)

Kent kapısı Abdu’l-Azim’in bulunduğu semtte yapılan o toplantı hakkında yazmışsın. Onu toplantı olarak isimlendirmeyiniz. Kutsal ruhların biraraya gelmesi; Tanrıyı sevenlerin bir toplantısı, En Merhametli’nin ehli için sessiz bir yer; O’nun övgüsünü terennüm eden herkes için bir salon deyiniz. Çünkü, o toplantıya katılanların her biri yanmakta olan bir mumdur, ve o meclis, ay ve yıldızların bir köşküdür. Tüm insanlığın Tanrısı tasafından kutsanmıştır ve Akdes Kitabı’nda belirtilen Ziyafet haline gelmiştir.

(Bir inanana Levih’ten-Farsça’dan çevrilmiştir)(15)

Ve sen, benim sevgili kızım! Değerli kızım Bayan ile her zaman yakın ilişkide bulun ve onun arkadaşı ol. Kutsal Ruh'un nefeslerinin, dilini çözeceğinden emin ol. Bu nedenle konuşun; her toplantıda büyük bir cesaretle sesinizi yükseltin. Konuşmanıza başlamak üzereyken, önce Hz. Bahau'llah'a yöneliniz ve Kutsal Ruh'un teyitlerini dileyiniz, sonra dudaklarınızı açınız ve kalbinize ilham edilen her şeyi söyleyiniz; ancak büyük bir cesaret, ağırbaşlılık ve inançla. Umudum şudur ki, toplantılarınız her geçen gün büyüyecek ve gelişecek, gerçeği araştıranlar orada akla yatkın tezler ve kesin kanıtları dinleyeceklerdir. Her toplantıda kalben ve ruhen sizinleyim; bundan emin olunuz.

Ondokuz Gün Ziyafetlerini son derece saygınlıkla yapınız.
(Bir inanana Levih'ten-Farsça'dan çevrilmiştir)(16)

Ondokuz Gün Ziyafetlerini yapmayı sürdürmelisiniz. Bu çok önemlidir; çok iyidir. Ancak, toplantılara katıldığınızda, girmeden önce kendinizi kalbinizde olan her şeyden koparmalı, düşünce ve kafanızı Tanrıdan başka her şeyden arıtmalı ve kalbinizle konuşmalısınız. Tüm bunlar, bunu bir sevgi toplantısı, aydınlanma nedeni, kalplerin cezbedildiği bir toplantı yapabilsin, bu toplantıyı Mele-i Ala Işıkları sarsın ki, son derece sevgi içinde biraraya gelebilesiniz.

Ey Tanrım! Anlaşmazlık nedeni olan unsurları gider, birlik ve uyum nedeni olan şeyleri bizim için hazırla. Ey Tanrım! Semavi Kokuları üzerimize indir ve bu toplantıyı bir cennet toplantısına dönüştür! Bize her yarar ve her besini bağışla. Bizim için Sevgi Besini'ni hazırla! Bize Bilgi Yiteceği'ni ver! Bize Semavi Aydınlanma Yiyecği'ni bağışla!

Kalplerinizde şunları hatırlayınız ve sonra Birlik Ziyafeti'ne katılınız.

Her biriniz, toplantınızın diğer üyelerini nasıl mutlu ve hoşnut edeceğini düşünmeli, orada hazır bulunan herkesin kendinizden daha iyi ve büyük olduğunu farzetmelisiniz. Onların makamını yüksek bilmeli, kendi makamınızı alçak görmelisiniz. Bu emirlere göre davranır ve yaşarsanız, gerçekten biliniz ki, o Ziyafet Semavi Besin'dir. O Yemek, "Tanrının Yemeği"dir! Ben, o toplantının hizmetçisiyim.

("Star of the West", IV. Cilt, sayı 7,
13 Temmuz 1913, s.120)(17)

Ondokuz Gün Ziyafet'ini, Hz. Bab başlatmış ve Hz. Bahau'llah tarafından kutsal kitabı Akdes'te onaylanmıştır ki, insanlar biraraya gelsinler, ve dostluk ve sevgiyi görülür biçimde gösterebilirler, ilahi sırlar açıklanabilir. Amaç uyumdur ve bu dostluk sayesinde kalpler birbirine kusursuzca bağlanabilir, ve karşılıklı ilişki ve yardımlaşma sağlansın. İnsanlık dünyasının üyeleri birbirlerine bağlanmadan var olamayacakları için, işbirliği ve karşılıklı yardımlaşma insan toplumunun temelidir. Bu iki büyük ilke gerçekleşmezse, hiçbir büyük hareket ilerleyemez.

Kısacası, umudum şudur: Ondokuz Gün Ziyafeti dostlar arasında büyük bir ruhani dayanışmanın nedeni olsun, inananları birleştire; o zaman öylesine kaynaşacağız ki, bu merkezden tüm diğer yerlere sevgi ve hikmet yayılacaktır.

Bu Ziyafet, ilahi bir Ziyafettir. Tanrı'nın bir yemeğidir. Tanrının teyidini bir mıknaş gibi çekecektir. Kalplerin aydınlanmasına neden olacaktır.

Maddi mutluluk ve yiyeceklerden zevk almak için hergün büyük ziyafetler ve yemekler verilmektedir. İnsanlar bazı yiyeceklerden ve çeşitli içeceklerden almaktadırlar ki, iyi bir vakit geçirebilsinler. Balo ve danslar bunu takip etmektedir. Tüm bunlar beden içindir, ancak bu dostluk, Tanrının beğenisi, ruhani besinden pay alınması, ruhani konuların aydınlatılması, Tanrının öğretisi ve öğütlerinin tartışılması ve yorumlanması içindir. Bu, mutlak ruhaniyettir.

Umudum, Ondokuz Gün Ziyafeti'nin iyice yerleşmesi ve düzenlenmesidir ki, böylece bu toplantının gerisindeki kutsal gerçekler, tüm bağınazlıkları ve anlaşmazlıkları arkada bıraksın, ve kalplerini sevgi hazinesi yapsın. Bazı ruhlar arasında en küçük bir sevgi eksikliği duygusu varsa bile, tamamen yok edilmelidir. Son derece niyet açıklığı ve temizliği olmalıdır.

Tanrının sevgisinden zevk almalı, Tanrı'nın Kelimesi'ni ve insanlığın mutluluğunu yayma gücü kazanmalıdırlar. Böylesine yüce bir övgü nedeniyle, bu Ziyafet yerleşmiş bir kurum olmalıdır. Bu toplantıda bir araya geldiklerinde, orada bulunan herkes yüzünü Ebha Melekutu'na dönmeli, kalpten yalvarmalı, yüce tahta doğru dua etmeli, tüm kusurları için Tanrının merhametini dilemeli, öğretileri okunmalı ve O'nun hizmetine kalkmalıdırlar.

Daha sonra ziyafet hazırlanmalı, yiyecek ve içecekler verilmelidir. Böyle toplantıların sonunda büyük sonuçlar kesinlikle çıkacaktır. Maddi ve manevi yararlar sağlanacaktır. Orada bulunan herkes, Tanrı Sevgisinin esintileriyle sarhoş olacak ve Kutsal Ruh'un Nefesi büyük bir güçle kalplere ilham verecektir.

Bu toplantı böyle bir temel üzerine kurulursa, semavi teyitleri çekecek bir güç haline gelecek, Tanrı Işığı'nın görünüşüne vasıta olacak, her konunun gerçeği ortaya çıkacaktır. Böyle bir toplantı, Tanrının korunması altındadır. Umudum şudur ki, bu toplantıları yapmaya devam edeceksiniz, ve her seferinde tüm iyi niteliklerin merkezi ve Tanrının nuru için bir yer olacaktır.

Kalplerinizin aydınlanmasını dilerim!

Yüzlerinizin parlamasını dilerim!

Ruhlarınızın aydınlanmasını dilerim!

Düşüncelerinizin daha geniş bir görüş kazanmasını dilerim!

Ruhani duyularınızın artmasını dilerim!

Tanrının Melekut'unun sizi sarmasını, kalplerinizin semavi hazine olmasını dilerim!

Bu benim umudumdur.

(Hz. Abdülbaha tarafından, Londra'da bir

Ondokuz Gün Ziyafeti'nde yapılan konuşmadan,

"Bahai News Letter" 33, s. 1-2, Temmuz 1929)(18)

Üç Bölümlü Ziyafet Toplantısı

Hız. Şevki Efendi'nin Eserlerinden

O Düzem'in gelişimini hızlandıran ve güçlenmesine katkıda bulunan diğer etkenler, Bahai toplumsal yaşamının ibadet, idari ve sosyal yönleri üzerinde üçlü önemiyle, Doğu ve Batı'da Bahai toplumlarının çoğunda işlev veren Ondokuz Gün Ziyafeti'nin, düzenli olarak yapılmasıdır...

(" God Passes By", Wilmette, Bahai Publishing Trust, 1987, s. 342)(19)

Hız. Şevki Efendi Adına Yazılan Mektuplardan

Emrin Velisi, Ondokuz Gün Ziyafetleri'nin temel özellikleriyle ilgili olarak, niteliği, işlevi ve amacı üzerine "Haber Bülteni"nin yakın geçmişteki bir sayısında yayınlanan çok güzel bir yazının, konuyu sunuşunda o kadar kapsamlı ve doğru olduğunu düşünmektedir ki, bunları tekrar etmek ve genişletmek gereğini duymamaktadır. Ancak, o yazıda ifade eden düşünceyi, bu hayati Bahai kurumunun özellikle ruhani, idari ve sosyal yönlerini vurgulayarak açıklamak gereğini duyuyorsanız, buna bir itirazları olmayacaktır.

(Birleşik Devletler ve Kanada Merkezi Ruhani Mahfili'ne, 6 Eylül 1933, "Bahai News", sayı 79, 1933)(20)

Bu alıntıda sözü edilen yazı aşağıdadır:

Emrin Velisi, Hız. Bahauallah tarafından tesis edilen bu kurumu, yeni Dünya Düzeni'nin temeli olarak tanımlamaktadır. Merkezi Ruhani Mahfil, her inananın bu Ziyafet'lerin her birine, hasta veya şehir dışında olmadıkça katılmasının gerektiğini anlamaktadır.

Birkaç yıl önce Mahalli Ruhani Mahfil'lere yazılan genel bir mektupta, Emrin Velisi'nin, Ondokuz Gün Ziyafeti'nin şu programa göre yapılmasını emrettiği belirtilmişti: Tümüyle ruhani nitelikte olan birinci bölüm, Bahai Kutsal Eserleri'nden okumaya ayrılmıştır; Mahalli Ruhani Mahfil'in, etkinliklerini topluma bildirdiği, öneri ve meşveretini istediği, ve Emrin Velisi ve Merkezi Mahfil'den gelen haberleri verdiği ikinci bölüm, Emrin faaliyetleri üzerinde genel bir danışmadan oluşur. Üçüncü bölüm ise, maddi ziyafet ve tüm dostların sosyal toplantısıdır. Ondokuz Gün Ziyafetlerine katılmak üzere sadece oy veren inananlar davet edilirler, ancak yirmibir yaşından küçük tescilli genç inananlar da, özellikle Bahai bir ailenin fertleriyseler, katılabilirler.

Bu toplantılar, Bahai toplumsal yaşamımızın tam kalbi olarak düşünölmelidir. Uygun bir biçimde yönetilir ve önemlerini iyice bilen bir Bahai toplumu bunlara katılırsa, Ondokuz Gün Ziyafetleri, iman ruhumuzu yenilemeye ve derinleştirmeye, birlikte hareket için gücümüzü artırmaya, anlaşmazlıkları gidermeye, mahalli, merkezi ve uluslar arası çapta tüm önemli Bahai etkinliklerinden bizi iyice haberdar etmeye yarar.

(Birleşik Devletler ve Kanada Merkezi Ruhani Mahfili'nin bildirisini, "Bahai News", sayı 75, Temmuz 1933, s.8)

Hız. Şevki Efendi, Bahai Ziyafetleri konusundaki sorunuzla ilgili olarak, dostların bu tür toplantılarda hem ruhani hem de yönetim unsurlarına önem vermelerinin gerektiğine çok inanmaktadır. Çünkü bunlar, her Bahai festivalinin başarısı için aynı ölçüde gereklidir. Bu nedenle, aralarında iyi bir denge sağlamak her Bahai bireyinin veya grubun görevi ve sorumluluğudur. İnananlar ikisini birleştirmeyi öğrenene kadar, bu tür dinsel kutlamalardan herhangi bir gerçek ve kalıcı yarar elde etmeleri için hiçbir umut olamaz. Şüphesiz, Ziyafetin büyük bir bölümü Kutsal Sözler'in okunmasına ayrılmalıdır. Çünkü dostlar, Emir için çalışmalarının başarıyla bitirilmesi için ihtiyaçları olan ilham ve görüşü onlar sayesinde alabilirler.

(Bir Bahai bireye, 27 Mayıs 1934)(21)

Ondokuz Gün Ziyafetleri konusundaki sorunuza gelince: Hem sosyal hem de idari yönden önemli olduğu, ve tüm tescilli inanalar tarafında düzenli olarak katılınması gerektiği için, bu toplantıların dostlar için şüphesiz özel bir önemi vardır. Bahai takvimine göre de, her ondokuz günde bir yapılmalıdır.

(Bir Bahai bireye, 12 Nisan 1953)(22)

Ondokuz Gün Ziyafetinin özelliğine gelince: Bu kurumun ruhani ve sosyal niteliğini, Hız. Bahauallah, "Akdes" kitabında açıkça belirtmiştir. Ancak idari önemi, Bahai Devrinin bu kuruluş döneminde, Bahai toplumunun Bahai yönetiminin ilkeleri ve uygulamalarında daha iyi eğitilmelerine olan artan ihtiyaçlarına doğrudan karşılık olarak, Emrin Velisi tarafından vurgulanmıştır.

(Birleşik Devletler ve Kanada Merkezi Ruhani Mahfili'ne, 29 Temmuz 1935)(23)

Ondokuz Gün Ziyafeti konusuna gelince: Emrin Velisi, Merkezi Ruhani Mahfil'e gönderdiği daha önceki bir mektupta, zorunlu bir hüküm olmamasına rağmen, bu Ziyafetin Hız. Bahauallah tarafından çok beğenildiğini ve değer verildiğini açıklamıştır. Hız. Bahauallah " Akdes" kitabında Ziyafetin ruhani ve ibadet özelliğini, ve de inananlar arasında daha yakın bir dostluk ve birlik yaratmak için bir araç olarak Bahai toplumundaki önemini özellikle vurgulamıştır. Bu Ziyafetin idari önemi, dostların Bahai Yönetimi'nin ilkeleri ve yöntemleri üzerinde daha iyi eğitilmelerine olan artan ihtiyaç nedeniyle Emrin Velisi tarafından belirtilmiştir.

Bu nedenle, Ondokuz Gün Ziyafetinin önemi üç yönlüdür. İbadet, sosyal ve idari önemi olan bir toplantıdır. Bu üç özellik birleştirilince, bu Ziyafet en iyi ve azami sonuçları verebilir ve kesinlikle verecektir. Ancak dostlar, Hız. Bahauallah'ın yarattığı bu kurumun önemini gereğinden fazla vurgulamamaya dikkat etmelidirler. Önemi küçültmek veya azaltmamak için de özen göstermelidirler.

(Birleşik devletler ve Kanada Merkezi Ruhani Mahfili'ne, 2 Ekim 1935)(24)

Hız. Şevki Efendi, Ziyafet toplantıları yaptığınızı öğrenmekten çok mutlu olmuştur, çünkü bunlar dostların yeniden canlanmaları için bir zemin oluşturmakta, ve onların Din'de birleşmelerine ve derinleşmelerine yardım etmektedir.

(Bir Bahai bireye, 5 Mart 1946)(25)

Yüce Umumi Adalet Evi Tarafından veya Adına Yazılan mektuplardan

Şüphesiz, bir grup, idari bir kurul değildir, ve bir grubun üyelerinin herhangi bir fırsatta, hep beraber oldukları zaman, Ondokuz Gün Ziyafeti'nde bile olsa, kendi etkinlik alanları içinde kararlar almalarına bir itiraz olmayacaktır. Ondokuz Gün Ziyafeti, sadece, ondan sorumlu, dostlara raporlar veren ve onların önerilerini alan bir Mahalli Ruhani Mahfil olursa, resmi bir idari toplantı olabilir. Ancak gruplar, dostlar kendiliklerinden biraraya geldiklerinde ve hatta tek başına olan inananlar (nokta), şüphesiz o günü hatırlamalı ve birlikte dualar okumalıdır. Bir grup söz konusu ise, resmen idari bir statüsü olmadığını bilerek, ziyafeti, bir Mahalli Ruhani Mahfil gibi yapabilir.

(Yüce Umumi Adalet Evi tarafından, İsviçre Merkezi
Ruhani Mahfili'ne, 31 Ekim 1972)(26)

Ziyafet'in düzeninde değişiklik yapılmasıyla ilgili olarak, Hz. Şevki Efendi'nin emirlerinden açıkça görülüyor ki, Ondokuz Gün Ziyafeti programı, içecekler veya birlikte yemeği içeren sosyal bölümle değil, ruhani bölümle başlamalıdır... Ancak, dostlar arasında bir tür birliğin veya yiyecek ve içeceklerin ikram edilmesinin yararlı olduğu görülürse, ve eğer bu başlangıçta yer alırsa, Ziyafet'in bir bölümü olmadığını açıkça bilinmesi koşuluyla, bu uygulamaya bir itiraz olmayacaktır.

(Yüce Umumi Adalet Evi adına bir Bahai bireye,
23 Ocak 1985)(27)

Ziyafet'in Zamanı

Son Ondokuz Gün Ziyafeti'yle ilgili sorunuza gelince: Eğer dostlar Ziyafeti Ha günlerinden birinde yapmayı tercih ederlerse, Hz. Şevki Efendi bir sakınca görmemektedir. Yiyecekten kaçınmak koşuluyla, oruç ayı içinde de yapabilirler.

(Bir Bahai bireye, 2 Ağustos 1934)(28)

Üçüncü sorunuz, Ziyafetin her ay hangi gün yapılması gerektiği konusundadır. Cevap olarak, emrin Velisi, belirli bir gün tespit edilmemiş olduğunu, ancak dostların bu toplantısının her Bahai ayının birinci gününde yapılmasının tercih edildiğini ve en uygun olacağını belirtmiştir.

(Bir Bahai bireye, 1 Aralık 1936-Farsça'dan çevrilmiştir)(29)

Ondokuz Gün Ziyafetleri ve seçimlerin zamanına gelince: Emrin Velisi, bu tür toplantıları, önerilen günde ve gün batımından önce yapmaları için

Mahfilinizin dostlara ısrar etmesini öğütlemektedir. Eğer mümkün değilse, bir önceki gün yapılmasına izin verilmektedir. Ancak dokuz kutsal gün toplantıları konusuna gelince, bunların emredilen günde ve gün batımından önce yapılmasını dostlar bir zorunluluk olarak görmelidirler.

(Birleşik Devletler ve Kanada Merkezi Ruhani Mahfili'ne,
24 Aralık 1939)(30)

Nevruz Bayramı toplantısı, 21 Mart'ta gün batımından önce yapılmalıdır ve ondokuz Gün Ziyafeti ile bir alakası yoktur. Ondokuz gün Ziyafeti, işlev olarak idaridir, oysa Nevruz bizim Yeni Yıl'ımızdır, konukseverlik ve sevinç Şöleni'dir.

(Birleşik Devletler ve Kanada Merkezi Ruhani Mahfili'ne,
5 Temmuz 1950)(31)

Yüce Umumi Adalet Evi Tarafından Yazılan Bir Mektuptan

Ziyafetler ve Kutsal Günler'in zamanlarıyla ilgili sorularınıza gelince: Bahai Günü, gün batımından gün batımına kadardır. Bu nedenle, eğer güneş yazın Ondokuz Gün Ziyafeti'nin bir önceki akşam yapılmasına imkan vermeyecek kadar geç batıyorsa, o gün içinde yapılmalıdır. Toplantı, gün batımından önce başladığı sürece, o gün batımıyla biten günde yapılmış sayılır. Doğal olarak, Ondokuz Gün Ziyafetleri, eğer mümkünse, Bahai ayının ilk günü yapılmalıdır. Ancak böyle yapmak güçse, örneğin düzenli bir genel toplantı akşamıyla çakışıyorsa, ertesi gün, yani Bahai ayının bir sonraki gününde yapılmasına izin verilmelidir.

(Finlandiya Merkezi ruhani Mahfili'ne,
23 Haziran 1964)(32)

Ziyafet Yerleri

Hız. Şevki Efendi Adına Bahai Bireylere Yazılan Mektuplardan

Saygınlıkla yönetildikleri sürece, toplantıların açık havada yapılmasında bir sakınca olmayacaktır.

(Bir Bahai bireye, 22 Kasım 1941)(33)

Her kentin kendi Ruhani Mahfil'i olacaktır, birkaç semt Mahfileleri değil. Doğal olarak, bir kentte çok sayıda Bahai olunca, semtlerde Ondokuz Gün Ziyafetleri yapılabilir.

(Bir Bahai bireye, 31 Mart 1949)(34)

Ondokuz Gün Ziyafetlerinin nerede yapılması gerektiği konusunda, şüphesiz Ruhani Mahfil karar vermelidir; ancak Haziret'ul Kuds, çoğu toplantılar için uygun bir yer olarak görülmektedir. Dostlar ibadet için bir yere sahip olana kadar, bu bina hem idari amaçlar, hem de ruhani toplantılar için kullanılacaktır.

Eğer özel bir Ziyafet, bazı koşullar altında, Ruhani Mahfil'in onayıyla inananların birinin evinde yapılırsa, bunda bir sakınca olamaz; ancak, genel olarak, Haziret'ul Kuds'ların kullanılmasının daha iyi olacağı düşünülmektedir.

(Bir Bahai bireye, 18 Şubat 1954)(35)

Yüce Umumi Adalet Evi Tarafından veya Adına Yazılan Mektuplardan

Ondokuz Gün Ziyafetleri'nin New York ve Los Angeles gibi büyük kentlerde yapılmasında çıkan sorunları anlıyor ve takdir ediyoruz. Eğer Mahalli Mahfil isterse, Ziyafet'in bir deney olarak değişik yerlerde yapılmasını sağlamak üzere, Mahfilinizin, aşağıdaki önlemleri akılda tutarak, Mahalli Mahfil'e yetki vermesinde bir sakınca yoktur:

Metropolitan bölgelerde eğitim, ayrılık yönündedir, ve bu nedenle, ziyafet'in yeri nedeniyle Bahai toplantılarında benzer davranışların gelişmesini önlemek için, Mahalli Mahfil dikkatli olmalıdır.

Toplumun birliğinin veya Mahalli Mahfil'in kontrolünün bu uygulamayla yok olmaması için Mahalli Mahfil dikkatli olmalıdır.

(Yüce Umumi Adalet Evi tarafından, Birleşik Devletler Merkezi Ruhani Mahfili'ne, 23 Ocak 1967)(36)

Ondokuz Gün Ziyafetleri ve diğer Bahai etkinliklerin, evlerde yapılmasını imkansız kılacak ölçüde büyümüş bulunan iki toplumun sorununu bilgimize sunan 9 Ağustos tarihli mektubunuzu memnuniyetle almış bulunmaktayız ve çok geçmeden bu sorunla diğer toplumlarda da karşılaşılacağını umuyoruz.

Bu büyük toplumların, ziyafetlerde ve diğer Bahai etkinliklerinde inananları içine alacak yeterli binalar satın almaları, kiralamaları veya yine evleri kullanarak aynı anda birkaç Ziyafet yapmalarının gerekip gerekmediği konusunu sizin kararınıza bırakmaktayız.

(Yüce Umumi Adalet Evi tarafından, Alaska Merkezi Ruhani Mahfili'ne, 21 Ağustos 1972)(37)

Bazı bölgelerde, Ondokuz Gün Ziyafetleri'ne ve diğer toplantılara gitmekte karşılaşılabilecek güçlükleri, böyle bir yöredeki Mahalli Mahfil'e

birden fazla Ziyafet yapma yetkisini vererek yenebilirsiniz. Böyle bir amaç için katı sınırlar koymaya gerek yoktur ve dostların bölgelerinde kendilerine en uygun bir Ziyafet'e katılmalarına izin verilmelidir; ancak herkes bilmelidir ki, bölgedeki her Ziyafet, Mahalli Ruhani Mahfil'in yetkisi altındaki aynı Ziyafet'in bir parçasıdır. Bölgedeki tüm Bahai toplumunun biraraya gelmesi için fırsatlar yaratılmalıdır ve Ziyafetler bu tür toplantıların dışında tutulmalıdır.

(Yüce Umumi Adalet Evi adına, Barbados ve Windward Adaları Merkezi Ruhani Mahfili'ne, 20 Ocak 1980)(38)

Bahai Kutsal Günleri'ni kutlama toplantılarının bölgesel temele göre yapılması konusunda ilgili olarak, Yüce Umumi Adalet Evi, Kutsal Günler ve bazı etkinliklerde, komşu bölgelerdeki inananların diğer toplumlarla biraraya gelmelerinin bazı bölgelerde iyi olabileceğine karar vermiştir. Bu gibi konular, Merkezi Ruhani Mahfil'e sorulmalı ve onlar tarafından karar verilmelidir. Ancak, Ondokuz Gün Ziyafetleri ve diğer mahalli etkinlikler her idari bölgede ayrı yapılmalıdır.

(Yüce Umumi Adalet Evi adına bir Bahai bireye, 20 Mart 1986)(39)

Sorunuzda belirtilen sorunların çözümleri bulunabilir. Örneğin, Mahalli Ruhani Mahfil'e, kentin birkaç semtinde idari heyetler atama yetkisi verilebilir; ve bu heyetler, bu bölgelerdeki dostların acil ihtiyaçlarıyla, Mahfil adına ilgilenebilirler; ve eğer iyi olduğu görülürse, Ruhani Mahfil, Ondokuz Gün Ziyafetleri'nin birkaç semtte ayrı ayrı yapılmasına izin verebilir. Merkeziyetçi olmayan böyle bir sistemde, kentin her semtindeki dostların çabalarının kapsamlı biçimde yönetilmesini, Mahalli Ruhani Mahfil'in sağlaması gerekecektir.

Kentin bölgelere ayrılması, tüm toplumun yararı için sadece idari bir ihtiyaç olarak görülmelidir; bu anlamda, Mahfil çok sayıda semtlerin oluşturulmasına karşı büyük çaba göstermeli ve bu konuda asgari çalışmayla yetinmelidir. Büyük kentlerin ırksal ve toplumsal dağılımları göz önüne alındığında, kentin bir semtinde bir ırk veya sosyal sınıf daha egemen olsa bile,...Bahai toplumunun gerçekte ırksal veya toplumsal olarak parçalanmasına izin vermemek için, Ruhani Mahfil'in son derece özen göstermesi de gerekmektedir. Mahfil'in heyetlerin ve bireysel olarak dostların hatırlamaları gereken en önemli konu, Dinimizin temel ilke ve hedeflerini,yani insan ırkının birliğini, işlevleri ve davranışlarıyla her zaman nasıl destekleyecekleri olmalıdır.

(Yüce Umumi Adalet Evi adına, Birleşik Devletler Merkezi Ruhani Mahfili'ne, 20 Aralık 1987)(40)

İnananların Ziyafet'e Katılımları

Hız. Şevki Efendi Adına Yazılan Mektuplardan

Hız. Şevki Efendi, Ondokuz Gün Ziyafetleri'yle ilgili olarak, ruhani önlemlerin yanısıra, inananların kendi aralarında ve de mahalli toplumda seçilmiş temsilcilerinin heyetiyle (Mahalli Ruhani Mahfil) aralarında yakın ve sürekli bir ilişki sağlamak için hayati bir ortam oluŐturan bu toplantılara katılmanın öneminden, dostların etkilenmeleri gerektiğini dŐnmektedir.

Ancak bir kimsenin bu Ziyafetlere katılmaması durumunda, herhangi bir inanan toplumdaki çıkarılması gibi aŐırı bir iŐe giriŐilmemelidir. Emrin bu konuda kendisinden ne beklediğini anlamak, her bireysel inananın kendi sorunudur. Bireysel bilinç ve sorumluluğa yöneltilen bir çağrıya dayanmadıkça, herhangi bir korkutma veya bir tehdidin bir yararı olamaz.

(Bir Bahai bireye, 22 Aralık 1934)(41)

Ondokuz Gün Ziyafetleri'ne gelince: Bunlar tam manasıyla zorunlu değildir, ancak inananlar, başlıca Şu iki nedenle, düzenli olarak katılmaya alıŐmaldırlar: Birincisi, toplumda hizmet ve dostluk ruhunu yükselttiği için, ve ikinci olarak, Emrin iŐlerini iyice tartıŐmak ve Bahai etkinliklerinin yürütülmesinde sürekli geliŐme için yollar ve araçlar bulmak üzere Őahane bir fırsat verdiği gerçeğinden dolayı.

(Bir Bahai bireye, 30 Kasım 1936)(42)

Ondokuz Gün Ziyafetleri'ne katılmak zorunlu değildir, ancak son derece arzu edilmektedir, ve dostlar, her Bahai ayında bir kez, bu ruhani ve toplumsal canlanıŐtan kendilerini yoksun bırakmamak için çaba göstermelidirler.

(Bir Bahai bireye, 23 Aralık 1948)(43)

Emrin Velisi, ardarda üç kez Ondokuz Gün Ziyafeti'ne katılmayan bir inananın seçme-seçilme haklarının elinden alınabileceği gibi bir kararı hiç duymamıŐtır. Böyle bir hareketin doğru olabileceğini de hiç dŐnmemektedir. Tüm sorun, bir kimsenin kendisini bir Bahai olarak dŐnp dŐnmedięi ve Din'in ilkelerine bağlılık göstermeye istekli olup olmadığı, ve Emrin Velisi'nin ve yönetimin yetkisini kabul edip etmediğidir.—o bireyin Ziyafetlere ve Bahai toplantılarına katılıp katılmayacağı, veya ruhsal açıdan her zaman katılacak durumda olup olmadığı tamamen farklı bir konudur. Eğer bir kimse, Bahai Toplumunun aktif bir yesi olarak bilinmeyi, onunla sıkı bir iliŐkisi olmasını ve seçim hakkını kullanmayı istemediğini oldukça açık bir biçimde ortaya koyuyorsa, isimleri seçim listesinden çıkarılmalıdır; ancak, eğer bir kimse kendisini Bahai olarak görüyorsa, ve çeşitli nedenlerle, Toplumun etkinliklerinde aktif olamıyorsa, en azından, Bahai Toplumunun sayıca çok küçük olduğu bu zamanda seçim listesinden kesinlikle çıkarılmamalıdır.

(Almanya ve Avusturya Merkezi Ruhani Mahfili'ne,
2 Mart 1951)(44)

Hız. Şevki Efendi, bir Mahfilin üyeleri ve bir toplumun seçmenlerinin kentnin idari sınırları içinde yaşamalarının gerektiği ilkesine uymanız halinde, Mahfilinizin gireceği güç durumu çok iyi takdir etmektedir. Ancak, neden olabileceği herhangi bir güçlüğe rağmen, Paris'in, bahailerin TÜM DÜNYADA uyacaklarını dilediği bu genel kuralın dışında tutulamayacağını düşünmektedir.

Bu, kentnin idari sınırları dışında yaşayan Paris Bahailerinin, Ondokuz Gün Ziyafeti ve Bahai Kutsal Günleri'ne katılmamaları gerektiği anlamına gelmemektedir; aksine, idari işlerde aktif olmadan, duyuru işine yardım ederek toplumun faaliyetlerine aktif bir rol oynamaları gerekmektedir. Hız. Şevki Efendi, bu ilkeye uyulmasıyla toplumunuzun zayıflamasının tersine, büyüdüğünü ve güçlendiğini sonunda göreçeğinizden emindir.
(Paris Mahalli Ruhani Mahfili'ne, 20 Şubat 1953)(45)

Bir toplumda, herhangi bir Bahainin kendi evinde Ziyafet toplantısı yaparak, başka bir inananın ona katılmasını istememesine izin verilmesini anlamak mümkün değildir ve hiç kabul edilemez; ve bu nedenle Mahfilinizin, Emrin Velisi'nin bu durumu öğrenmekten sadece şaşırarak kalmadığını, fakat bunu en şiddetli biçimde reddettiğini belirterek.... Mahfili'ne çok sert bir biçimde yazması gerekmektedir.

Her Bahai her Ziyafet'e katılabilir—mahalli bir Bahai, kent dışında bir Bahai, ve şüphesiz komşu bölgede yaşayan tek bir Bahai.
(Britanya Adaları Merkezi Ruhani Mahfili'ne, 27 Mayıs 1957,
"Unfolding Destiny: The Messages from the Guardian of the Baha'i Faith to the Baha'i Community of the British Isles"
(London: Baha'i Publishing Trust, 1981, s.340)(46)

Yüce Umumi Adalet Evi Tarafından veya Adına Yazılan Mektuplardan

8 Kasım tarihli mektubunuza cevap olarak, koşulları ne olursa olsun, tüm dostların Ondokuz Gün Ziyafeti'ne katılmaya teşvik edilmeleri gerektiğine inanmaktayız. Ondokuz Gün Ziyafeti'nin, ondan sorumlu, dostlara bilgi veren ve önerilerini alan Bir Mahalli Ruhani Mahfil'in bulunduğu yerde, resmi bir idari toplantı olabileceği açıktır. Ancak gruplar, dostlar kendiliklerinden bir araya geldiklerinde ve hatta tek başına olan inananlar (nokta), şüphesiz o günü hatırlamalı ve birlikte dualar okumalıdır. Bir grup söz konusu ise, resmen bir idari statüsü olmadığını bilerek, Ziyafeti bir Mahalli Ruhani Mahfil gibi yapabilir.

Ondokuz Gün Ziyafetleri'ne gelen konuklara gelince: Dünyanın herhangi bir yerinden gelen Bahailer, şüphesiz içtenlikle konuk edilmelidirler ve danışmaya katılabilirler. Ancak, mahalli Ruhani Mahfil'e öneriler üzerinde sadece mahalli toplumun üyeleri oy verebilirler.

(Yüce Umumi Adalet Evi tarafından, Britanya Adaları

Merkezi Ruhani Mahfili'ne, 1 Aralık 1968)(47)

Bahai olmayanların bulunması nedeniyle, Ondokuz Gün Ziyafeti'nin , Birlik Ziyafeti'ne dönüştürüldüğünü söylemek gerçekten doğru değildir. Yapılabilecek şey, Ziyafet'in danışma bölümünün ertelenmesinin gerektiğidir.

Yüce Umumi Adalet Evi, Ziyafet'in danışma bölümünün bir kısmının veya tamamının ertelenmesine karar verilmesi halinde, bunun tamamlanması için Bahai ayı içinde başka bir toplantının yapılıp yapılmaması veya bir sonraki Ondokuz Gün Ziyafeti'ne kadar ertelenebileceği konusundaki kararın Mahalli Ruhani Mahfil'in yetkisinde olduğunu belirtmektedir.

(Yüce Umumi Adalet Evi adına, Almanya Merkezi Ruhani Mahfili'ne, 5 Eylül 1983)(48)

Başka bir toplumu ziyaret eden bir Bahai, Ondokuz Gün Ziyafeti'nin danışma bölümünün tümüne katılabilir, ancak Mahalli Ruhani Mahfil'e yapılan öneriler üzerinde oy verme hakkına sahip değildir. Ancak misafir, nezaket icabı, danışma bölümünde çok zaman almaktan doğal olarak kaçınacaktır.

Tek başına inanan, veya mahalli toplumun veya bir grubun üyesi olarak her Bahai, teklif ve önerilerini her zaman Merkezi Ruhani Mahfil'e iletebilir, ve böylece Bahai toplumsal yaşamının danışma evresine katılabilir. Şüphesiz, tek başına olan inananlar ve grupların üyeleri de, istedikleri zaman toplumların Ondokuz Gün Ziyafetleri'ne katılabilirler.

(Yüce Umumi Adalet Evi adına, bir Bahai bireye, 23 Temmuz 1985) (49)

Yüce Umumi Adalet Evi, başka bir toplumun Ziyafeti'ne katılmak için, bir Mahalli Ruhani Mahfil'in kendi Ondokuz Gün Ziyafeti'ni iptal edip edemeyeceğini soran sorunuzla ilgili olarak, Ondokuz Gün Ziyafeti'nin iptal edilmemesi gerektiğini öğütlemektedir. Ancak, iki veya daha fazla mahalli toplumun ara sıra ortaklaşa Ondokuz Gün Ziyafeti yapmalarında, bu gibi ortaklaşa Ziyafetler'in düzenli biçimde yapılmasına izin verilmesi uygun olmamakla beraber, bir sakınca yoktur. Eğer bir toplumun üyeleri, bu gibi ortaklaşa bir Ziyafet'in yapılması düşüncesinin kendileri için güçlük yaratacağını görürlerse, konuyu Mahalli Ruhani Mahfil'leriyle görüşmelidirler. (Yüce Umumi Adalet Evi adına, bir Bahai bireye,26 Nisan 1987)(50)

Ziyafet'e Katılımda Sınırlamalar

Hız. Şevki Efendi Adına Yazılan Mektuplardan

Ondokuz Gün Ziyafetleri'yle ilgili sorunuza gelince: Bu gerçekten ikinci derecede önemli bir konudur, ve Mahfil tarafından karar verilmelidir; belirli bir tarihte yapılacağı duyurulan toplantılar şüphesiz iptal edilemez. Bahai olmayanların katılımına gelince: Bundan kesinlikle kaçınılmalıdır, ancak Ondokuz Gün Ziyafeti'ne Bahai olmayanlar gelirse, duygularını incitebileceği için, dışarı çıkarılmamalıdır.

(İki Bahai bireye, 21 Eylül 1946)(51)

Sevgili Emrin Velisi, Merkezi Mahfil'iniz tarafından geçenlerde alınarak, Bahai News'un Ocak-Şubat sayısında yayınlanan ve " Din'e olan ilgilerinin içtenliğine" tescilli bir inanan kefil olursa, Bahai olmayanların Ondokuz Gün Ziyafetleri'ne katılabileceği konusundaki kararlar ilgili olarak yazmamı emrettiler.

Emrin Velisi, Din'in kurumlarından veya temel ilkelerinden hiç birinin, herhangi bir koşul altında değiştirilemeyeceği gerçeğine dikkatinizi çekmemi istemektedir.

Ondokuz Gün Ziyafeti, Emrin ilk olarak Hz. Bab tarafından kurulan, sonra Hz. Bahau'llah'ın onayladığı, ve şimdi de Din'in yönetim düzeninin önemli bir parçası olan bir kurumdur. Bu Ondokuz Gün Ziyafetleri sadece Bahailer içindir ve bu ilkenin herhangi bir biçimde değiştirilmesine izin verilmez.

Bu nedenle Emrin Velisi, Ziyafet'lerin " Bahailiğe Yakın" kimselere açılması için Mahfil'inizin almış olduğu kararı, Bahai olmayanların veya Bahailiğe yakın kimselerin Ondokuz Gün Ziyafetleri'ne, özellikle Ziyafet'in idari bölümüne katılmaları, yönetim düzeninin ruhuyla uyuşmadığı için, iptal etmeniz gerektiğini düşünmektedir.

Emrin Velisi, duyuru işinin daha etkili bir biçimde ilerleyebilmesi için önerinizi yapmak üzere sizi harekete geçiren ruhu anlamaktadır; ancak, uzun vadede Din'e zararlı olacağını düşünmektedir, ve bu nedenle, yukarıda belirtildiği üzere, iptal edilmelidir.

(Almanya ve Avusturya Merkezi Ruhani Mahfili'ne,
28 Mayıs 1954)(52)

Yüce Umumi Adalet Evi Tarafından veya Adına Yazılan Mektuplardan

Her yerde uygulanabilecek olan kural, Bahai olmayanların Ondokuz Gün Ziyafeti'ne davet edilmemeleridir. Eğer İran'da Ondokuz Gün Ziyafeti'nin birine, Bahai olmayanlar katılmışsa, bu bir kural değil istisnadır.

İran'da iyi bilinir ki, eğer Bahai olmayan bir kimse bilmeyerek, Ondokuz Gün Ziyafeti'ne katılırsa, kendisine saygılı davranılmalıdır. Ancak Hz. Bahau'llah tarafından, sadece ruhani bakımdan yenilenme ve birlik için değil, fakat toplumun içişleri üzerinde Ruhani Mahfil ile inananların tümü

arasında danışma için emredilen bu özel toplantılara, Bahai olmayanları davet etmekten kaçınmaları gerektiğini dostların anlamaları da aynı ölçüde önemlidir.

(Yüce Umumi Adalet Evi tarafından, bir Mahalli
Ruhani Mahfil'e, 4 Şubat 1974)(53)

Emrin Velisi'nin " Emir ve Halk"ın IV. Cildinin 367. sayfasında yayınlanan bir beyanının açıklanmasını dileyen 16 Kasım 1975 tarihli yazımıza cevap olarak, sevgili Emrin Velisi'nin daha sonraki emirleri, seçme-seçilme haklarını kaybeden kimselerin Ondokuz Gün Ziyafetleri'ne katılmalarını açıkça yasaklamaktadır, ve bu nedenle, "Emir ve Halk"ta yayınlanan beyanlarının yerine, Emrin Velisi'nin başka bir beyanları konulmalıdır.

(Yüce Umumi Adalet Evi tarafından, Uluslar arası Duyuru Merkezi'ne, 24 Kasım 1975)(54)

Hatırlanması gereken esas nokta, bir grubun Bahai Yönetim Düzeni'nde idari bir kurum olmadığıdır; ancak bir Mahalli Ruhani Mahfil'in embriyonudur ve Merkezi Ruhani Mahfil'in doğrudan yetkisi altında olduğu sürece, o ilahi kurumu kuracağı güne kendisini hazırlaması için şüphesiz teşvik edilmelidir. Yönetim yetkisinin grup değil, Merkezi Ruhani Mahfil'de olduğunun daima hatırlanması koşuluyla, sekreter, başkan ve sayman gibi idareciler seçmesinde, Ondokuz Gün Ziyafetleri ve Kutsal Günler toplantıları yapmasında, duyuru ve büyüme işine girişmesinde hiçbir sakınca yoktur.

(Yüce Umumi Adalet Evi adına, Paraguay Merkezi
Ruhani Mahfili'ne, 13 Haziran 1974)(55)

Ondokuz Gün Ziyafeti'nin, Bahai toplumunun içişlerinin tartışıldığı ve üyelerinin şahsi dostluk ve ibadet için biraraya geldiği, tamamen özel bir dinsel ve Bahailere özgü bir toplantı olduğu, dostça bir biçimde açıklanabilir. Ziyafet'in kesinlikle hiçbir gizli yönünün bulunmaması, ancak sadece Bahailer için düzenlenmesi nedeniyle, konu büyütülmemelidir.

(Yüce Adalet Evi adına, Belçika Merkezi
Ruhani Mahfili'ne, 4 Kasım 1976)(56)

Ondokuz Gün Ziyafeti'yle ilgili olarak, her yerde uygulanabilecek olan kural, Bahai olmayanların davet edilmemeleridir, ve eğer bu konuda size sorulursa, Ziyafet'in özelliğinin esasen idari ve Bahailere özgü olduğunu açıklayabilirsiniz. Danışma bölümünde Bahailer, Emrin işleri üzerindeki görüşlerini, tüm söylediklerinin Hz. Bahauallah'ı kabul etmemiş ve bu nedenle Din hakkında çok çarpık bir izlenim edinecek kimse tarafından duyulmakta olduğu duygusuyla utanmadan ifade edebilmenin kusursuz özgürlüğünü kullanabilmelidirler. Bahai olmayan, herhangi bir duygusal bireyin kendisini, bir parçası olmadığı Bahai toplumunun ayrıntılı faaliyetleri üzerinde bir tartışmanın içine itilmiş bulması da çok utandırıcı olacaktır. Eğer bu konu kendisine açıklanırsa, Ziyafet'e davet edilmeyi isteyen bir gayri Bahai bunu çoğu kez anlayacaktır.

(Yüce Umumi Adalet Evi adına, bir Bahai bireye,
12 Ağustos 1981)(57)

Bu konu üzerindeki aşağıdaki öğüt, Yüce Umumi Adalet Evi tarafından 24 Mart 1970 tarihinde bir inananana gönderilmiştir:

Bahai olmayan bir kimse, bir Ziyafet'e gelirse, ayrılması istenmemelidir; aksine, Mahfil Ziyafet'in danışma bölümünü atlamalı ve Bahai olmayan kimse memnuniyetle karşılanmalıdır...

Şüphesiz bu emirden haberiniz vardır. Aynı şekilde, Ziyafet bazen eşlerden birinin Bahai olmadığı bir ailenin evinde yapılırsa, ailenin Bahai olmayan üyesinin, en azından Ziyafet'in sosyal ve ruhani bölümlerine katılmasına izin verilmemesi, saygısızlık olacaktır.

(Yüce Adalet Evi adına, Avusturya Merkezi
Ruhani Mahfili'ne 8 Ocak 1985)(58)

Bahai olmayan bir kimse, Ondokuz Gün Ziyafeti'ne gelirse memnuniyetle karşılandığını hissetmelidir, ancak bir Bahai, Bahai olmayan bir kimseyi kesinlikle davet etmemelidir.

Tüm bu açıklamalardan görülebilir ki, bu güçlüğüün çözümü, esasen sevgi dolu bir eğitim sorunudur.

(Yüce Adalet Evi adına, bir Bahai bireye,
23 Ocak 1985)(59)

Ziyafet'lerde Gençler ve Çocuklar

Yüce Umumi Adalet Evi Tarafından veya Adına Yazılan Mektuplardan

Bahai olmayan anne-babanın onbeş yaşından küçük çocuklarının, kendilerini Bahai olarak kabul ettiklerinde, sadece Bahailer için yapılan Ondokuz Gün Ziyafetleri'ne ve diğer toplantılara katılıp katılamayacakları konusundaki sorunuzla ilgili olarak, anne-babalarının izni alınması koşuluyla, bu gibi çocukların Bahai toplantılarına katılmalarına izin verilmelidir. Şüphesiz, bu sadece onbeş yaşından küçük çocuklar için geçerlidir.

(Yüce Umumi Adalet Evi tarafından, Nikaragua Merkezi
Ruhani Mahfili'ne, 4 Ağustos 1970)(60)

Onsekiz yaşından küçük gençlerin tesciliyle ilgili olarak,... anne-babası izin vermese bile, onbeş yaş ve üzerindeki bir çocuğu Bahai olarak kabul edebiliriz, ve Finlandiya yasasına göre Bahai kayıtlarına resmen geçirilmeseler bile, bu bir gerçektir. Bu nedenle, bu gibi inananları Ondokuz Gün Ziyafetleri'nin dışında tutmamalısınız. Ancak, bu gibi genç inananların, anne ve babalarının itirazları nedeniyle inançlarından şaşmamaları gerekmesine

rağmen, Öğreteler'in anne-babaya olan saygıya verdiği önem ve Finlandiya yasası nedeniyle, Bahai etkinliklerine katılma konusunda anne-babalarının sözünü dinlemelidirler. Amaçları, anne-babalarını gereksiz yere karşılına almak veya gelişimlerinin bu güç döneminde ailelerinde herhangi bir biçimde uyumsuzluk yaratmak değil, kendi kalplerini alevlendirmiş olan Hz. Bahauallah'ın sevgisini anne-babalarının kalplerinde yavaş yavaş uyandırmak olmalıdır.

(Yüce Umumi Adalet Evi tarafından, Finlandiya Merkezi
Ruhani Mahfili'ne, 1 Mart 1972)(61)

Yüce Umumi Adalet Evi, geçici veya uzun süreli olarak bakılmak üzere Bahailerin evlerine bırakılan çocukların, Bahai toplantılarına katılmalarına izin verilip verilemeyeceğini soran 11 Ekim 1976 tarihli mektubunuzu almıştır, ve bu gibi çocukların Ondokuz Gün Ziyafetleri'ne ve diğer Bahai toplantılarına katılmalarına izin verilebileceğini, ve Bahailerin çocuklarında aralarında bu konuda hiçbir ayırım yapılmaması gerektiğini size bildirmemiz istenmiştir.

(Yüce Umumi Adalet Evi adına, Bir Bahai grubuna,
31 Ekim 1976)(62)

Yüce Umumi Adalet Evi, çocukların, Cemal-i Mübarek'e inananların yaptığı toplantıların ruhani önemini anlamak ve dış görünüşleri ne olursa olsun, bu toplantılara katılabilme şeref ve ihsanını takdir etmek üzere eğitilmeleri gerektiğini belirtmemizi emretmiştir. Bazı Bahai toplantılarının uzun olduğu ve çok küçük çocukların o kadar uzun süre sessiz kalmalarının güç olduğu iyi bilinmektedir. Bu gibi durumlarda, anne veya baba çocuğa bakmak için toplantının bir kısmını kaçırmak zorunda kalabilir. Ruhani Mahfil, toplumun toplantısının bir bölümünde, çocuklar için ayrı bir odada, yeteneklerine uygun bir toplantı yaparak, belki de anne-babalara yardımcı olabilir. Böylece, yetişkinlerin toplantısının tümüne katılmak, giderek artan bir olgunluğun işareti ve iyi davranışla kazanılan bir ayrıcalık olacaktır.

Yüce Umumi Adalet Evi, anne ve babaların çocuklarından sorumlu olduklarını ve Bahai toplantılarına katıldıklarında onların iyi davranmalarını sağlamaları gerektiğini belirtmektedir. Eğer çocuklar, bir rahatsızlık yaratmakta ısrar ederlerse, toplantıdan çıkarılmaları gerekir. Bu sadece, Bahai toplantılarının uygun bir biçimde ağırbaşlılıkla yönetimini sağlamak için gerekli olmakla kalmayıp, çocukların nezaket, başkalarını düşünme, saygı ve anne-babalarının sözünü dinlemek üzere eğitilmelerinin bir yönüdür.

(Yüce Adalet Evi adına, Kanada Merkezi Ruhani
Mahfili'ne, 14 Ekim 1982)(63)

Yirmibir yaşından küçük bir Bahai gencin, Ondokuz Gün Ziyafeti'nin Başkanı olarak görev yapması, idari bakımdan uygun değildir. Ancak, tamamen küçük bir konu olduğundan, büyük bir sorun yapılmamalıdır.

(Yüce Umumi Adalet Evi adına, İtalya Merkezi Ruhani
Mahfili'ne, 22 Şubat 1984)(64)

Çocukların, özellikle Ondokuz Gün Ziyafeti'yle ilgili olarak, toplumdaki yeri konusunda 18 Ekim 1984 tarihli mektubunuzda sorduğunuz soruya cevaben, konu üzerinde Yüce Umumi Adalet Evi adına bir Merkezi

Mahfil'e yazılan bir mektuptan aşağıdaki alıntıyı sizinle paylaşmamızı istenmiştir.

Bahai anne-babaların çocukları Bahai sayıldığı için, tüm Ziyafetlere katılmaya, orada Kutsal Eserlerin ve duaların okunmasını paylaşmaya, ve toplumun ruhuyla yıkanmaya teşvik edilmelidirler. Adalet Evi'nin umudu, çocuklar toplumun ve onun bireylerinin gerçek sevgisini görünce, ve bu sevgiyi verince, her Ziyafet'in bir sevgi şöleni olacaktır.

Yüce Umumi adalet Evi, çocukların ve anne-babalarının katılmalarını kolaylaştırmak için, Ziyafet'lerin Bahai ayının ilk gününe yakın olan hafta sonunda yapılması konusunda verdiğiniz öneriyi görmüştür. Bu, Mahalli Mahfil'in tartışıp, karar vereceği bir konudur.

(Yüce Umumi Adalet Evi adına, bir Bahai bireye,
22 Kasım 1984)(65)

Ziyafet Toplantısı: Dualar ve Kutsal Yazılar

Hız. şevki Efendi Adına Yazılan Mektuplardan

Hız. şevki Efendi, Ondokuz Gün Ziyafetleri'nde müzikten yararlanılması konusundaki sorunuzla ilgili olarak, böyle bir uygulamayı sadece onaylamakla kalmayıp, Bahailerin kendileri tarafından düzenlenen ilahilerden ve Kutsal Sözlere dayanan ilahi, şiir ve nağmelerden, inananların toplantılarında yararlanmalarının uygun olacağını düşünödüğünden tüm dostları temin etmemizi istemektedirler.

(Bir Bahai bireye, .. Nisan 1935)(66)

Sorularınızla ilgili olarak: Ondokuz Gün Ziyafeti'nin ruhani bölümünden amaç, Hız. Bahauallah ve Abdölbaha'nın dualarının okunmasıdır. Eğer bundan sonra, öğretilerin okunması için bir bölüm varsa, Emrin Velisi'nin eserlerinden okunabilir, ancak bu, toplantının ruhani bölümünü oluşturmaz.

(Bir Bahai bireye, 15 Aralık 1947)(67)

Hız. şevki Efendi'ye, Bahai Kutsal Eserleri konusunda sorduğunuz soruya gelince; Bunlar, Hız. Bab, Hız. Bahauallah ve Hız. Abdölbaha'nın kutsal eserleri olarak anlaşılmalıdır, ve Ziyafet'in tümöyle ruhani bölümünde sadece bunlar okunmalıdır.

(Yeni Zelanda Merkezi Ruhani Mahfili'ne,
11 Mayıs 1948)(68)

Ondokuz Gün Ziyafeti'nin ruhani bölümünde, Hız. Bab, Hız. Bahauallah ve Hız. Abdölbaha'nın kutsal eserlerinin herhangi bir bölümü, ve İncil ve

Kuran'dan ayetler de okunabilir, çünkü bunların hepsi kutsal yazılardır. Toplantının bu bölümünde dualar okunabilir ve okunmalıdır, ancak sadece dualarla sınırlanmamalıdır.

(Bir Bahai bireye, 18 Ekim 1948)(69)

Ziyafet'in ruhani bölümü konusundaki soru açıklığa kavuşmamıştır, çünkü Hz. Şevki Efendi "ruhani" terimini bir kez, dua manasına gelen dar anlamıyla, bir seferinde de Bahailerin, Ondokuz Gün Ziyafeti'nin idari—veya danışma—bölümünden önce gelen ve bir araya gelerek öğretilerin okunması olarak bildikleri geniş anlamıyla kullanmıştır. Bu iki beyan, Ziyafet'in bu bölümünün yönetimini hiçbir şekilde değiştiremez. Bu bölümde, Doğu'da daima dualarla başlanır, daha sonra Hz. Bahauallah ve Hz. Abdülbaha'nın Levih'lerinden veya Şevki Efendi'nin eserlerinden alıntılar veya İncil ve Kuran okunur.

(Birleşik Devletler Merkezi Ruhani Mahfili'ne,
11 Nisan 1949)(70)

Müziğe, Ondokuz Gün Ziyafeti'nin ruhani bölümünde-- veya herhangi bir bölümünde-- izin verilmektedir.

(Birleşik Devletler Merkezi Ruhani Mahfili'ne,
30 Haziran 1952)(71)

Mektubunuzda sorduğunuz sorularla ilgili olarak:

Hz. Şevki Efendi, Bahailerin kendi ruhani yaşamlarını derinleştirmek için özellikle biraraya geldikleri toplantılar olması nedeniyle, Ziyafetlerimizin ruhani bölümünde diğer Kutsal Kitap'lardan alıntılarının okunmaması için prensipte kesinlikle hiçbir neden olmamasına rağmen, genel olarak, Ziyafet'in ruhani bölümünde kendi Kutsal Eserler'inden okumalarının uygun olacağını düşünmektedirler.

(Bir Bahai bireye, 18 Şubat 1954)(72)

Hz. Bab ve Hz. Bahauallah'ın Kutsal Eserleri, şüphesiz her zaman ve her yerde okunabilir; aynı şekilde, Hz. Abdülbaha'nın Eserleri de, Ziyafet'in ruhani bölümünde serbestçe okunabilir. Emrin Velisi, Ziyafet'in ruhani bölümünde kendi eserlerinin okunmamasını emretmiştir. Yani, Ziyafet'in ruhani bölümünde okunacak yazılar, Hz. Bab, Hz. Bahauallah ve daha az ölçüde de, Hz. Abdülbaha'nın Kutsal Eser'leriyle sınırlanmalıdır; ancak, Ziyafet'in o bölümünde, Emrin Velisi'nin Eserleri okunmamalıdır. Ziyafet'in idari danışma bölümünde, Emrin Velisi'nin Eserleri okunabilir. Ziyafet'in idari bölümünde, Hz. Bab, Hz. Bahauallah veya Hz. Abdülbaha'nın Kutsal Eser'lerinin okunmasında bir sakınca yoktur.

(Bir Bahai bireye, 27 Nisan 1956)(73)

Bahai Ziyafetleri'nde enstrümantal müzik kullanılabilir.

Alkışlayarak, beğeni belirtilmesinde bir sakınca yoktur.

Eğer bir bireyin, Ondokuz Gün Ziyafeti akşamı, bir duyuru randevusu varsa, hangisinin daha önemli olduğuna karar vermek kendisine bırakılmıştır.

(Bir Bahai bireye, 20 Ağustos 1956)(74)

Yüce Umumi Adalet Evi Tarafından Yazılan Mektuplardan

27 Aralık tarihli Tutanağınızın 1. sayfasında, “ Bir Bahai tarafından bestelenen bir şarkının, Ondokuz Gün Ziyafeti'nin ruhani bölümünde söylenmesinin doğru olmadığı... deki dostlara öğütlenmesine karar verildi” cümlesini görmüş bulunmaktayız.

Meşveretinizi gerektiren koşulların ne olduğu veya Merkezi Mahfil'inizin kararı için doğrudan bir sorunun sorulup sorulmadığı açık değildir. Ancak, sözleri Hz. Bab, Hz. Bahauallah ve Hz. Abdülbaha'nın başlıca Kutsal Eser'leri olan tüm şarkıların, Ziyafet'in ruhani bölümü için gerçekten uygun olduğunu bilmenin, size yararlı olacağını düşünmekteyiz. Gerçekten de, Farsça ilahiler, farklı bir gelenekten çıkan bu tür şarkılardır; Kutsal Kelime'ye nağme katmanın bir yoludur, ve onu okuyan kimse, söylediği sözlere olan duygu ve ifadesini yansıtacak bir biçimde okur. Sözleri şiirsel, ancak Hz. Bab, Hz. Bahauallah ve Hz. Abdülbaha'nın Kutsal Eser'lerinden alınmayan şarkılara gelince: Bunlar da iyi olabilir, ancak kendilerine uygun bir bölümde, çünkü bildiğiniz gibi, “ müzik ruhun dilidir”.

Toplantımızın özü, ibadetimizin ve Tanrı'nın bu gün için Kelimesi'ne olan duygu ve takdirimizin biçim ve niteliğinde bu kadar çok etkilendiğine göre, insan ruhunun toplumlarınızda en güzel ve uygun ifadesini diğer duygu biçimleri arasında, müzikle teşvik edeceğinizi ummaktayız.

(Guyana, Surinam ve Fransız Guiana Merkezi
Ruhani Mahfili'ne, 22 Şubat 1971)(75)

Buna ilaveten, Hz. Şevki Efendi'nin Farsça eserlerinin özellikleri bakımından eşsiz olduğu, ve Batılı inananlara gönderilen İngilizce mektupları ve mesajlarının aksine, bir çoğunun aralarına, Bahai Ziyafetleri'nin ruhani bölümü için uygun nitelikte yalvarı, dua ve hitabeler serpiştirildiği unutulmamalıdır.

(Bir Bahai bireye, 15 Ekim 1972)(76)

(Emrin Velisi'nin Farsça eserlerinin, Doğulu Bahai toplumlarında, Ziyafet'in ruhani bölümünde kullanılmasına ilişkin, 70 numaralı alıntıya da bakınız.)

Ziyafet Toplantısı: Danışma

Hız. Şevki Efendi Adına Yazılan Mektuplardan

Ondokuz Gün Ziyafetleri'nin esas amacı, bireysel inananların Mahalli Mahfil'e herhangi bir öneride bulunmalarına olanak vermektir. Mahalli Mahfil de onu, Merkezi Ruhani Mahfil'e iletir. Bu nedenle Mahalli Mahfil, mahalli Bahai toplumlarının, ulusal temsilcilerinin kururluyla (Merkezi Ruhani Mahfil) iletişim kurmaları için uygun bir ortamdır. KonvenŐin, sınırlı zaman aralığı içinde, belirli bazı işlevleri yerine getirmek için geçici bir toplantı olarak dŐnlmelidir. Bu nedenle zaman içinde statüsü, KonvenŐin oturumlarıyla sınırlıdır. Tüm diğer zamanlarda danışma işlevi, Mahalli Ruhani Mahfil'ler aracılığıyla inananların hepsine verilmiŐtir.

(Birleşik Devletler ve Kanada Merkezi Ruhani Mahfili'ne,
18 Kasım 1933)(77)

Dostların idari sorunlar üzerinde meŐveretleri için en önemli fırsat, Ondokuz Gün Ziyafetleri'dir. O zamanda, Mahfil yeleri, inananların hepsiyle biraraya gelebilirler ve Emrin iŐlerini birlikte tartıŐarak, yeni ilkeler ve yöntemler önerebilirler. Ancak, o zamanda bile, kiŐiliklerden hiç bahsedilmemelidir.

(Bir Bahai bireye, 27 Mart 1938)(78)

İnananların, herhangi bir Mahfil'in Faaliyet veya ilkelerine olan eleŐtirilerini açıkça dile getirme hakkına sahip olup olmadıklarını sorduğunuz değerli mektubunuza gelince: Mahalli toplumda mevcut bazı koşullar veya eğilimleri geliŐtirmek ve düzeltmek amacıyla, yapması gerektiğine vicdanen inandığı her öneri, öğüt ve eleŐtiriye, Mahfil'in yetkisini gözönüne alarak ve sayđı duyarak, tam olarak ve içtenlikle yapmak, Toplum'un her sadık ve akıllı üyesinin sadece hakkı olmakla kalmayıp, hayati bir sorumluluğudur, ve inananların herhangi biri tarafından kendilerine sunulan bu gibi görüŐleri özenle incelemek de, Mahfil'in grevevidir. Bu amaç için seçilmiş en iyi fırsat, Ondokuz Gün Ziyafeti'dir. Sosyal ve ruhani yönlerinin yanısıra, Toplumun çeşitli idari ihtiyaçlarına ve isteklerine karşılık verir. Bunların arasında en başta, mahalli Bahai Toplumunda faaliyetlerin durumu konusunda, açık ve yapıcı eleştiri ve görüŐmelere olan ihtiyaç gelmektedir.

Ancak, Mahfil'in bir kurul olarak otoritesinin zayıflamasına neden olacak, olumsuz nitelikteki tüm eleştiri ve tartıŐmalardan kesinlikle kaçınılması gerektiği tekrar vurgulanmalıdır. Çünkü, aksi halde Emrin düzeni tehlikeye sokulacak, ve toplumda karıŐıklık ve uyumsuzluk hüküm sürecektir.

(Bir Bahai bireye, 13 Aralık 1939)(79)

Bahailer, kiŐilikleri unutmayı, ve insanlarda çok doğal olan taraf tutma ve onun için mücadele etme isteğini yenmeyi öğrenmelidirler. Büyük danışma ilkesinden gerçekten yararlanmayı da öğrenmelidirler. Toplumun, görüşlerini belirtmesi ve Mahfil'ine öneriler vermesi için, Ondokuz Gün Ziyafetleri'nde bir zaman ayrılmıştır; Mahfil ve inananlar, bu mutlu danışma bölümünü sabırsızlıkla beklemeli, ve ne ondan korkmalı, ve ne de onu engellemelidirler. Aynı Şekilde, Mahfil yeleri iyice meŐveret etmeli ve çoğunluğun isteğine uyarak, kararlarında kiŐilikler değil, Emrin menfaatleri önce gelmelidir.

(Almanya ve Avusturya Merkezi Ruhani Mahfili'ne,

30 Haziran 1949)(80)

Yüce Umumi Adalet Evi tarafından veya Adına Yazılan Mektuplardan

Şüphesiz şimdi biliyorsunuz ki, kısa süre içinde çok sayıda yeni inananlar tescil etmek, bir çok güçlendirme sorunlarını beraberinde getirmektedir, ancak bu sorunların çözümünü bulacağınızdan ve daha büyük başarılarla doğru ilerleyeceğinizden eminiz.

Yeni inananların bazılarının heveslerinin, Ondokuz Gün Ziyafetleri'nde kelimelerden oluşan uzun mektuplar okunarak sınırlandırılması, tutanaklarınızı okuyarak görmüş bulunmaktayız. Ve bu konuda bir şey yapılması gerektiğini düşünmekteyiz. Kutsal Topraklar'dan gelen önemli mesajların ve diğer haberlerin inananlara verilmesi önemli olmakla beraber, mesajların Ondokuz Gün Ziyafetleri'nde okunmasının, Bahai yönetiminin birçok yönlerini bilmeyen, özellikle yeni inananlar için çok sıkıcı ve dayanılması güç bir deneyim olabileceği de bir gerçektir. İnananların hayati ve gerekli bilgilerden haberdar edilmeleri için bültenler, enstitüler ve diğer toplantılar gibi, başka yol ve araçlar üzerinde düşünmeniz gerektiğine inanmaktayız.

(Yüce Umumi Adalet Evi tarafından, Hawai Adaları Merkezi Ruhani Mahfili'ne, 6 Eylül 1971)(81)

Mahalli Ruhani Mahfil'in çalışmalarını belirleyen kuralların IV. Maddesi'nde de belirtildiği gibi, " Ruhani Mahfil, Bahai Toplumu'nu ilgilendiren tüm konularda son kararı vermenin kutsal hakkını korumakla beraber, toplumun tüm üyelerinin öğüt ve görüşlerini her zaman almaya çalışacak, tüm faaliyetlerinden toplumu haberdar edecek, ve Din'i etkileyen tüm konularda, toplumu tam ve özgürce tartışmaya davet edecektir."

Ondokuz Gün Ziyafetleri'nde yapılan önerilerin Mahalli Mahfil'e iletilmesine karar vermek için yapılacak esas oylama, Mahalli Ruhani Mahfil'lerin kendi kararlarına bırakılabilecek, ikinci derecede önemli bir konudur. Ondokuz Gün Ziyafetleri'nde yapılan önerilerin, Mahfil tarafından değerlendirilmek üzere, Mahfil sekreteri tarafından kaydedilmesinde bir sakınca yoktur. Hatırlanması gereken nokta, yukarıda bahsedilen kuraldaki koşulların sağlanmasıdır.

(Yüce Adalet Evi tarafından, Uluslar arası Duyuru Merkezi'ne, 21 Ocak 1982)(82)

Onbeş ile yirmibir yaşları arasındaki gençler, danışma bölümüne şüphesiz katılabilirler ve bunun için teşvik edilmelidirler ancak yirmibir yaşına gelinceye kadar, Mahfil'e yapılan öneriler üzerinde oy veremezler.

(Yüce Adalet Evi adına, İngiltere Merkezi Ruhani Mahfili'ne, 16 Eylül 1979)(83)

Ondokuz Gün Ziyafetleri'nin düzenlenmesinden Mahalli Ruhani Mahfil sorumlu olduğu için, ve kendisine iletilen önerileri cevaplandırmanın yanı sıra, faaliyetleri hakkında topluma Ziyafet'te bilgi vermesi beklendiğinden, Mahalli

Mahfil, Bahai ayı içinde en az bir kere toplanmalıdır. Ancak, Yüce Umumi Adalet Evi, bu konuda katı ve acele kurallar koymak istememektedir, ve bu sorunu her Merkezi Mahfil'in kararlarına bırakmayı tercih etmektedir.

Mahalli bir toplum, Ondokuz Gün Ziyafetleri'ni, Mahalli Mahfil'inin yönetimi altında düzenli olarak yaparsa, ve bir veya daha fazla sayıda diğer toplumlara ara sıra birleşik Ziyafet düzenlerse, istatistiklerinizde her Mahfil'in kendi Ondokuz Gün Ziyafeti'ni yaptığını belirtebilirsiniz. Birleşik Ziyafet'lerin, Ondokuz Gün Ziyafeti'nin amacını tam manasıyla yerine getirmediğini ve dostlar arasında düzenli bir uygulama haline gelmemesi gerektiğini şüphesiz bilmektesiniz.

(Yüce Umumi Adalet Evi adına, Transkei Merkezi
Ruhani Mahfili'ne, 15 Şubat 1982)(84)

Eğer dostlar, Ondokuz Gün Ziyafeti'nde, oybirliği veya çoğunluğun oyu ile bir öneri üzerinde anlaşılırsa, bu, Ziyafet'ten Mahfil'e bir öneriyi oluşturacaktır. Öte yandan, bir inanan, diğer dostların katılmadığı bir öneride bulunursa, o öneri de Mahfil tarafında değerlendirilebilir.

(Yüce Umumi Adalet Evi adına, Almanya Merkezi
Ruhani Mahfili'ne, 27 Temmuz 1982)(85)

Ondokuz Gün ziyafeti'nin danışma bölümünde, bir inanan ile Mahalli Ruhani Mahfil'i arasındaki uygun ilişkinin niteliğinin anlaşılmasında birkaç etken vardır. Bunlar içinde en başta geleni, Emrin bu en önemli Kurumu'nun amacının takdir edilmesidir. Hz. Abdülbaha, Ziyafet'i şu cümlelerle tanımlamaktadır:

Bu Ziyafet, sevinç nedenidir, Uyum ve birliğin temelidir. Sevgi ve dostluğun anahtarıdır. İnsanlığın birliğini yaymaktır.
(Yüce Umumi Adalet Evi adına, Arjantin Merkezi
Ruhani Mahfili'ne, 25 Temmuz 1984)(86)

(4 No'lu alıntıya da bakınız)

Mahalli Ruhani Mahfil'in çalışmalarını belirleyen kurallar, Mahfil toplantıları için başkan ve ikinci- başkanın rollerini açıkça belirtmektedir. Ziyafet'lerde, başkan veya Ruhani Mahfil'in atadığı bir temsilci, danışma bölümünde başkanlık yapar. Ancak bu konu, kurallarda açıkça belirtilmemiştir ve her ülkedeki Merkezi Mahfil'in kararına bırakılmış ikinci derecede önemli bir konudur; o Mahfil, ya tüm Mahalli Mahfil'lerin uyacağı bir uygulama seçer, ya da konuyu Mahalli Mahfil'in kendi kararına bırakabilir...

(Yüce Adalet Evi adına, bir Bahai bireye,
23 Aralık 1986)(87)

Ziyafet Toplantısı: Sosyal Beraberlik

Yüce Umumi Adalet Evi Tarafından Bir Yazıdan

Bazı dostların, yeni tescilli inananlara ve özellikle gençlere, Ziyafet'lerde sıcak karşılama ortamı yaratma isteklerini anlamaktayız ve bu amaca ulaşmak için, Mahfil'in esas Ziyafet'ten önce bir resepsiyon vermesinde bir sakınca görmemekteyiz. Ziyafet çoğunlukla akşam yapıldığı için, Mahfil, inananların Ziyafet'en önce hep birlikte hafif bir akşam yemeği yemelerinin planlanmasının iyi olabileceğini düşünebilir, veya örneğin, Ondokuz Gün Ziyafeti gerçekten başlamadan önce, dostlar toplanırken, uygun türde etkinlikler düzenleyebilir. Ancak bu, Ziyafet'in sosyal bölümünün yerine geçmemelidir.

(Kutsal Topraklar'da yerleşmiş Emrin Elleri'ne,
21 Ocak 1973)(88)

Ziyafet Toplantısı'nda Kültürlerin Karışımı

Yüce Umumi Adalet Evi Tarafından veya Adına Yazılan Mektuplardan

Kendilerine ayrılan topraklar üzerinde yaşayan Kızılderili inananlara, düzenli olarak Ondokuz Gün Ziyafeti yaptırmakta karşılaştığımız güçlükler konusunda 11 Mart 1970 tarihli mektubunuzu görüşmüş bulunmaktayız.

Ondokuz Gün Ziyafetleri ve idari diğer konulardaki emirler yerli inananlara uygulanırken, onları eski geleneklerinden uzaklaştırma sürecinin, cesaretlerinin kırılmaması için, yavaş yavaş tamamlanması önemlidir, ve Mahfil'iniz bu konularda çok katı olmamalıdır.

(Yüce Umumi Adalet Evi tarafından, Kanada Merkezi
Ruhani Mahfili'ne, 3 Nisan 1970)(89)

Uluslar arası Duyuru Merkezi, İngilizce bilmeyen İranlıların akınıyla ortaya çıkan dil sorunları hakkında soran 10 Ekim 1982 tarihli mektubunuzun bir kopyasını bize göndermiş bulunmaktadır. İranlı dostların, ülkede kullanılan dili öğrenmek için çaba göstermeye, ve toplumun yaşam ve etkinliklerine katılmaya teşvik edilmeleri önemlidir. Ondokuz Gün Ziyafetleri ve dostların

diğer resmi toplantıları, geleneksel yerel dilde yönetilmelidir. Şüphesiz, bu gibi toplantılarda bazı bölümlerin göçmenlerin dilinde okunamayacağı, veya eğer bu dostlar isterlerse, bazı dersliklerin ve konferansların, yararlanmaları için kendi dillerinde yapılamayacağı ve yönetilemeyeceği anlamına gelmemektedir. Yukarıda belirtildiği gibi, gerekli olan şey, göçmenlerin toplumla kaynaşmalarını hızlandırmak, ve dil sorunu nedeniyle yabancılık ve ayrılık duygularındankaçınmaktır.

(Yüce Adalet Evi tarafından, Bir Bahai bireye,
10 Kasım 1982)(90)

Ondokuz Gün Ziyafetleri'nin İspanyolca yönetilmesi ve özellikle, bazı İspanyol dostların toplumdan soğumakta olmaları nedeniyle, yazıların Farsça'ya çevrilmemesi konusunda aldığı kararda,... Mahalli Ruhani Mahfil haklıdır. İranlı inananların, Ondokuz Gün Ziyafetleri'ne katılmak için her çabayı göstermeleri gerekmele beraber, bu tür toplantıların Farsça yapılmasını beklememelidirler. İspanya'da yerleşmeyi tasarlıyorlarsa, İspanyolca'yı özellikle öğrenmeye çalışmaları gerekir. Ancak, eğer isterlerse, İranlı dostların Farsça olarak yönetilen özel, dostluk ve derinleşme toplantıları yapmalarında bir sakınca yoktur.

(Yüce Adalet Evi adına, İspanya Merkezi
Ruhani Mahfili'ne, 6 Şubat 1983)(91)

Bahai Kutsal Günleri hakkında yayınlamayı planladığınız kitabın hazırlanmasıyla ilgili öneriler istemektesiniz. Kitapta her türlü ayrıntıyı belirtmekle beraber, içindekilerin, kesinlikle uyulması gereken uygulamaları oluşturmadığının açıklanması önemlidir. Toplantıya yakışan ağırbaşlılık ve saygı, Bahai Kutsal Günleri'nin dostlar tarafından kutlanmasının belirgin özellikleri olmalıdır. Ancak Bahai ilkelerine aykırı olmayan kültürel geleneklerin, dostların yerel kutlamalarında ve toplantılarında yer alamayacağı anlamına gelmemektedir.

(Yüce Umumi Adalet Evi adına, Bir Bahai bireye,
1 Ağustos 1983)(92)

Yüce Umumi Adalet Evi, Avrupa'da evlerde yapılan Bahai toplantılarında ev hayvanlarının bulunması konusundaki sorunuza cevap olarak, Avrupalı'ların ev hayvanlarına karşı tutumlarının, örneğin Kuzey Afrikalı insanlardan çok daha farklı olduğunu, ve sorun yapılmaması gereken bir konu olduğunu açıklamamızı istemektedir.

(Yüce Adalet Evi adına, bir Bahai bireye,
29 Ağustos 1983)(93)

Yüce Umumi Adalet Evi, dil sorununun olduğu her yerde, toplumun düzenli toplantılarının yanısıra, İranlı dostlar için özel derslikler ve toplantılar yapılmasını memnuniyetle karşılamaktadır. Böylece, Kutsal Eserleri kendi dillerinde öğrenme fırsatını elde edecekler ve Kanada Bahai Toplumu'ndan haberdar olacaklardır. Ondokuz Gün Ziyafetleri ve Mahalli Ruhani Mahfil toplantıları, ülkenin dilleri oldukları için, durumuna göre İngilizce veya Fransızca yapılmalıdır. Ancak, bu dilleri henüz öğrenmemiş olan İranlı'ların, bu tür toplantılarda tartışılan konulardan, toplantının düzgün akışını bozmadan yararlanmaları için planlar yapılabilirse, bu etken göz önünde tutulmalıdır.

(Yüce Adalet Evi adına, Kanada Merkezi
Ruhani Mahfil'i'ne, 7 Şubat 1984)(94)

Yüce Umumi Adalet Evi, kabile alışkanlıkları ile Bahai yasaları arasında olası çelişki sorunlarıyla karşılaşan Ruhani Mahfil'lere, kabile toplumsal yaşamının tek evlilik gibi temel yasalara ilişkin yönleriyle, dostların kendilerini yavaş yavaş kurtarabilecekleri ve kurtarmaları gereken daha az önemli konular arasında bir ayırım yapmaları gerektiğini öğütlemiştir. Yüce Umumi Adalet Evi, bundan başka şu öğütü de vermiştir:

Din'in kurumları, belirli kavim ve kabilelerin, zararsız ve çoğu zaman renkli özellikleri olan yerel gelenekleri gelişigüzel bir biçimde terk etmeleri için dostlara baskı yapmamaya özen göstermelidirler. Eğer yeni bir Bahai, halkının geleneklerinin uygulamaya aniden son verirse, Bahai Dini'nin gerçek niteliğini yanlış anlamaları mümkündür, ve Bahailerin, ülkenin geleneklerine karşı oldukları düşünülebilir...
(Yüce Umumi Adalet Evi adına, iki Bahai bireye,
25 Ekim 1987)(95)

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.